

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

Понедељак, 18. новембар 2013. године
БАЊА ЛУКА

Број 98

Год. XXII

www.slglasnik.org

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1673

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ТЕХНИЧКИМ ПРОПИСИМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о техничким прописима Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет првој сједници, одржаној 31. октобра 2013. године, а Вијеће народа 11. новембра 2013. године констатовало да усвојеним Законом о техничким прописима Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3507/13
12. новембра 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ТЕХНИЧКИМ ПРОПИСИМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се начин прописивања техничких захтјева за производе који се стављају на тржиште Републике Српске и доношење техничких прописа, поступак оцјењивања усаглашености производа са прописаним техничким захтјевима, обавезе произвођача и других привредних субјеката који стављају производе у промет или употребу, именовање тијела за оцјењивање усаглашености, важење иностраних докумената о усаглашености и знакова усаглашености, вођење регистара, обавјештавање о техничким прописима и поступцима оцјењивања усаглашености и друга питања од значаја за прописивање техничких захтјева и оцјену усаглашености производа.

Члан 2.

(1) Овај закон примјењује се на све техничке прописе приликом њихове израде, којима се уређују технички захтјеви и поступак оцјењивања усаглашености производа са прописаним техничким захтјевима (у даљем тексту: оцјењивање усаглашености), осим оних који су уређени посебним законима или другим прописима.

(2) Ако посебним законима или другим прописима из става 1. овог члана нису уређена питања која се односе на именовање тијела за оцјењивање усаглашености и важење иностраних докумената о усаглашености и знакова усаглашености, примјењују се одредбе овог закона.

(3) Одредбе овог закона којима се уређује пријављивање именованог тијела за оцјењивање усаглашености, вођење регистара и пријављивање техничких прописа примјењују се и на производе за које су технички захтјеви уређени посебним законима или прописима донесеним на основу тих закона.

Члан 3.

Циљ овог закона је стварање високог нивоа заштите живота, здравља и безбједности људи, животиња и биљака, заштите животне средине, потрошача и других корисника производа, заштите имовине и јавних интереса и усклађивање техничких прописа у Републици Српској са директивама Европске уније, као и стварање правног оквира за прописивање техничких захтјева за производе.

Члан 4.

(1) Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

а) технички пропис је пропис у којем се технички захтјеви или услови уређују директно или упућивањем на БАС стандард, техничку спецификацију, упутства за примјену или кодекс праксе или укључивањем садржаја тих докумената, с циљем заштите потрошача и обезбјеђења слободне трговине производима,

б) производ је сваки производ који је, као резултат неког процеса, израђен или на други начин добијен, независно од степена његове прераде, а намијењен је за стављање у промет или испоруку на тржишту, осим хране, хране за животиње, живих биљака и животиња, производа хуманог поријекла и производа од биљака и животиња који се односе директно на њихову будућу репродукцију,

в) привредни субјекат је произвођач, овлашћени заступник произвођача, увозник и дистрибутер,

г) произвођач је сваки предузетник или правно лице које израђује, дорађује, прерађује или саставља од више производа нови производ или лице које тргује тим производом под својим именом или називом, жигом или неком другом препознатљивом ознаком,

д) овлашћени заступник је свако правно или физичко лице које је добило писмено овлашћење од произвођача да у његово име обавља наведене задатке прописане као обавезе произвођача,

ђ) увозник је свако правно лице које производ увози у Босну и Херцеговину и ставља на тржиште Републике Српске,

е) дистрибутер је сваки предузетник, правно или физичко лице, које је укључено у систем испоруке и које испоручује производ на тржиште Републике Српске, а није произвођач или увозник,

ж) подизвођач је правно лице које под истим условима као и тијело за оцјењивање усаглашености спроводи послове оцјењивања усаглашености на основу уговора,

з) стављање на тржиште је прва испорука производа на тржиште Републике Српске,

и) испорука на тржиште је свако стављање у промет производа на тржиште Републике Српске ради дистрибуције, потрошње или употребе, у оквиру обављања привредне дјелатности, са накнадом или без накнаде,

ј) документ о усаглашености је декларација о усаглашености, односно изјава о усаглашености, извјештај о испитивању, сертификат, увјерење о контролисању или други документ којим се потврђује усаглашеност производа са прописаним захтјевима,

к) надзор над тржиштем су активности и мјере предузете од надлежних институција које обезбјеђују да су производи на тржишту у складу са захтјевима, те да не угрожавају здравље, безбједност или било који други аспект јавног интереса у току његовог вијека употребе,

л) техничка спецификација је документ који дефинише техничке захтјеве које треба да испуни производ, производни процес или услуга,

љ) европски стандард је стандард доступан јавности који је донијело једно од европских тијела за стандардизацију,

м) хармонизовани европски стандард је европски стандард који је донесен на захтјев Европске комисије и чија се референтна ознака објављује у "Службеном гласнику Европске уније",

н) босанскохерцеговачки стандард (у даљем тексту: БАС) је стандард доступан јавности који је донио Институт за стандардизацију БиХ,

њ) акредитација је потврда од акредитационог тијела да тијело за оцјењивање усаглашености испуњава захтјеве за обављање посебних активности оцјењивања усаглашености утврђене хармонизованим стандардима и, када је то примјенљиво, додатне захтјеве, укључујући захтјеве утврђене у релевантним секторским шемама,

о) именовање је одобрење које надлежни министар даје тијелу за оцјењивање усаглашености за спровођење оцјењивања усаглашености за потребе произвођача, а у складу са захтјевима из техничког прописа,

п) оцјењивање усаглашености је процес којим се утврђује да ли су испуњени прописани захтјеви који се односе на производ, процес, услугу, систем, лице или тијело,

р) знак усаглашености производа је знак којим произвођач потврђује да је производ усаглашен са захтјевима који се на њега односе, а који су утврђени у одговарајућим прописима у којим се предвиђа његово постављање,

с) поврат производа од произвођача је свака мјера усмјерена на постизање повратка опасног производа који је већ доступан крајњем кориснику и

т) повлачење производа са тржишта је свака мјера усмјерена на спречавање да производ у систему снабдијевања буде доступан на тржишту.

(2) Други изрази који се употребљавају у овом закону, а нису дефинисани у ставу 1. овог члана, имају значење дефинисано посебним законима којима се уређују технички захтјеви и оцјена усаглашености производа и законима којима се уређују општа безбједност производа, заштита потрошача, стандардизација и акредитација.

(3) Граматички изрази употријебљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумијевају оба пола.

II - СУБЈЕКТИ И ЊИХОВЕ НАДЛЕЖНОСТИ

Члан 5.

Субјекти у области оцјењивања усаглашености производа, прописивања техничких захтјева за производе и контроле у Републици Српској су:

а) министарства Владе Републике Српске надлежна за одређену врсту или групу производа (у даљем тексту: надлежна министарства),

б) Републички завод за стандардизацију и метрологију Републике Српске (у даљем тексту: Завод),

в) именована тијела за оцјењивање усаглашености у Републици Српској,

г) Републичка управа за инспекцијске послове Републике Српске (у даљем тексту: Инспекторат) и

д) остали заинтересовани субјекти (произвођачи, односно овлашћени заступници произвођача, увозници, дистрибутери, потрошачи [корисници] и други).

Члан 6.

Надлежна министарства обављају следеће послове:

а) прописују техничке захтјеве за производе или групе производа из своје надлежности,

б) доносе и објављују техничке прописе из своје надлежности, те воде регистар важећих прописа објављен на званичној интернет страници надлежног министарства,

в) дефинишу и чине доступним јавности техничке спецификације за производе или групе производа из области своје надлежности, као и листе пратећих стандарда,

г) именују тијела за оцјењивање усаглашености производа (сертификациона тијела, лабораторије, контролна тијела или друга тијела која су независна од произвођача, увозника или дистрибутера) и

д) дају додатне информације за привредне субјекте и друга заинтересована лица о важећим техничким прописима, поступцима оцјењивања усаглашености, именованим тијелима за оцјењивање усаглашености и вршењу надзора над спровођењем овог закона, као и о другим питањима која су уређена овим законом.

Члан 7.

Завод води и одржава базу стандарда и републичка је контакт тачка за стандарде и прописе.

Члан 8.

(1) Тијело за оцјењивање усаглашености је правно лице које спроводи оцјењивање усаглашености, укључујући еталонирање, испитивање, сертификацију и контролисање.

(2) Именовано тијело за оцјењивање усаглашености је тијело за оцјењивање усаглашености које је именovalo надлежно министарство (у даљем тексту: именовано тијело).

(3) Именовати се могу сертификациона тијела, контролна тијела, лабораторије или друга тијела.

(4) Именовано тијело за послове оцјењивања усаглашености може ангажовати подизвођача, али који задовољава исте услове као и именовано тијело.

Члан 9.

(1) Тијело за оцјењивање усаглашености, именовано посредством надлежних органа републичке управе, када се пријави Европској комисији добија статус пријављеног тијела.

(2) Пријављено тијело је оно именовано тијело које је пријављено Европској комисији као независна трећа страна за обављање послова оцјењивања усаглашености за одређено подручје.

(3) Пријављивање именованих тијела из Републике Српске, односно БиХ Европској комисији обавља надлежна институција за пријављивање у складу са одговарајућим прописима.

III - ТЕХНИЧКИ ЗАХТЈЕВИ ЗА ПРОИЗВОДЕ И ТЕХНИЧКИ ПРОПИСИ

Члан 10.

Технички пропис је сваки пропис којим се за појединачни производ, односно групе производа (у даљем тексту: производ) уређује најмање један од следећих елемената:

- а) технички захтјеви које обавезно испуњава производ који се испоручује на тржиште,
- б) поступак оцјењивања усаглашености,
- в) захтјев за безбједност производа током његове употребе,
- г) редовне и ванредне прегледе производа током његове употребе,
- д) документа који прате производ приликом стављања на тржиште или употребу,
- ђ) знак и начин означавања производа,
- е) захтјеви које је обавезно да испуни тијело за оцјењивање усаглашености и
- ж) захтјеви у погледу паковања и обиљежавања.

Члан 11.

Приликом припреме, доношења и примјене техничких прописа узимају се у обзир:

- а) међународна начела и преузете обавезе и начела из међународних уговора потписаних ради спречавања непотребних ограничења у слободној трговини,
- б) равноправност домаћих и страних производа на тржишту,
- в) коришћење БАС стандарда којима се преузимају међународни стандарди као основи за припрему техничког прописа, при чему се мора водити рачуна да тај пропис буде усаглашен (хармонизован) са законодавством Европске уније,
- г) одређивање примјереног рока за почетак примјене техничког прописа,
- д) промијењене околности које су наступиле послједице доношења техничког прописа, ради његове измјене или стављања ван примјене,
- ђ) остваривање циљева техничког прописа на начин који је најмање ограничавајући по трговину и
- е) захтјеви које производ треба да испуњава првенствено у погледу функционалних карактеристика, а не у погледу дизајна или описних карактеристика производа.

Члан 12.

- (1) Технички захтјеви и остали захтјеви на које се позива технички пропис могу бити прописани позивањем директно на БАС стандарде или техничким спецификацијама.
- (2) Стандарди и техничке спецификације на које се позива технички пропис су обавезујући за примјену и њихова листа саставни је дио техничког прописа.
- (3) Листа стандарда на које се позива технички пропис из става 2. овог члана објављује се на службеној интернет страници надлежног министарства и службеној интернет страници Завода.
- (4) Завод води и одржава регистар техничких прописа Републике Српске.

Члан 13.

Стандарди или техничке спецификације добровољно се примјењују када се на њих не позива технички пропис.

Члан 14.

Технички пропис може упућивати на БАС стандард на два начина:

- а) да је једини начин постизања усаглашености са захтјевима тог прописа испуњавање захтјева БАС стандарда на који се технички пропис позива или

- б) да је један од могућих начина постизања усаглашености са захтјевима тог прописа испуњавање захтјева БАС стандарда на који се технички пропис позива.

Члан 15.

- (1) Техничким прописом може се одредити да је једини начин постизања усаглашености са захтјевима тог прописа испуњавање захтјева техничке спецификације на коју се технички пропис позива.

- (2) Надлежно министарство утврђује листу техничких спецификација из става 1. овог члана која се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске", а техничке спецификације објављују се на службеној интернет страници надлежног министарства.

IV - ОЦЈЕЊИВАЊЕ УСАГЛАШЕНОСТИ

Члан 16.

- (1) Производ који се ставља на тржиште или у употребу у Републици Српској обавезно је усаглашен са захтјевима из прописа који се односе на тај производ.

- (2) Провјера усаглашености производа са прописаним захтјевима врши се путем оцјењивања усаглашености.

Члан 17.

- (1) Обавеза оцјењивања усаглашености утврђује се техничким прописом.

- (2) Техничким прописом уређује се да оцјењивање усаглашености производа прије његовог стављања на тржиште или употребу може спровести, односно у њему учествовати произвођач или именовано тијело за оцјењивање усаглашености.

- (3) Техничким прописом се одређује врста документа о усаглашености коју је испоручилац дужан да изда или обезбједи за производ прије његовог стављања на тржиште или употребу.

- (4) Влада доноси уредбу којом се прописује спровођење оцјењивања усаглашености и начин именовања тијела за оцјењивање усаглашености производа, као и садржај и изглед документа о усаглашености.

Члан 18.

- (1) Техничким прописом утврђује се начин оцјењивања усаглашености који може да обухвати примјену једног поступка, неколико поступака или комбинацију различитих поступака оцјењивања усаглашености.

- (2) Поступци оцјењивања усаглашености из става 1. овог члана утврђују се посредно стандардом или техничким спецификацијом на које се позива технички пропис.

Члан 19.

- (1) Када је техничким прописом утврђено да оцјењивање усаглашености спроводи произвођач, тим прописом дефинишу се и захтјеви који се односе на интерну контролу производње.

- (2) Интерна контрола производње обухвата све мјере које су потребне да процес производње и праћење тог процеса обезбједи усаглашеност производа са техничким прописом који се на њега односи.

- (3) Произвођач обезбјеђује документ о усаглашености и техничку документацију, у складу са прописаним захтјевима.

Члан 20.

Када је техничким прописом утврђено да оцјењивање усаглашености спроводи именовано тијело за оцјењивање усаглашености, то тијело обавезно је да испуни следеће услове:

- а) да има стручно оспособљена запослена и друга ангажована лица у одговарајућој области и обиму за које је тијело за оцјењивање усаглашености именовано,
- б) да обезбједи потребну опрему и простор,

в) да обезбиди независност и непристрасност у односу на лица повезана са производом који је предмет оцјењивања усаглашености,

г) да поседује акт о додјели акредитације прибављен у поступку акредитације код Института за акредитацију БиХ (у даљем тексту: БАТА) или неког другог међународно признатог акредитационог тијела,

д) да има прописане процедуре за поступање са приговорима на његов рад и донесене одлуке,

ђ) да обезбиди чување пословне тајне и

е) да обезбиди осигурање од одговорности за штету.

Члан 21.

(1) Када је техничким прописом утврђено да оцјењивање усаглашености спроводи именовано тијело, рјешење о његовом именовању издаје надлежно министарство у складу са законом којим се уређује општи управни поступак.

(2) Надлежно министарство издаје рјешење о именовању ако тијело за оцјењивање усаглашености које је поднијело захтјев за именовање испуњава услове из члана 20. овог закона.

(3) Техничким прописом може се утврдити да у поступку оцјењивања усаглашености поједине активности, умјесто именованог тијела, може да спроводи акредитовано тијело које је у саставу произвођача.

(4) Тијело из става 3. овог члана обавезно се организује као засебна организациона јединица произвођача, којој није дозвољено да учествује у изради, стављању на тржиште или коришћењу, инсталацији или одржавању производа које оцјењује и може да пружа услуге искључиво произвођачу у чијем се саставу налази.

(5) Рјешење из става 2. овог члана доноси се са роком важења до пет година.

(6) Надзор и контролу над именованим тијелом врши надлежно министарство.

Члан 22.

(1) Именовано тијело обавезно је независни привредни субјекат и не може бити укључен у пројектовање, производњу или израду, стављање на тржиште или коришћење, инсталацију или одржавање производа које оцјењује.

(2) Остали услови и начин именовања тијела, те начин спровођења оцјењивања усаглашености из става 1. овог члана уређују се уредбом из члана 17. став 4. овог закона.

(3) Посебни услови које је обавезно да испуни именовано тијело могу бити утврђени у техничком пропису који се односи на производ из члана 10. овог закона.

Члан 23.

Именовано тијело дужно је да обавјештава надлежно министарство о:

а) одбијању издавања, ограничавању, привременом или трајном одузимању исправе о усаглашености за неки производ,

б) измијењеним околностима из рјешења о његовом именовању које могу да утичу на обим и захтјеве именовања,

в) захтјевима надлежних инспектора у вези са оцјењивањем усаглашености,

г) повјеравању послова подизвођачу,

д) извршеном оцјењивању усаглашености у обиму свог именовања у земљи и иностранству и

ђ) другим активностима у вези са оцјењивањем усаглашености.

Члан 24.

(1) Ако надлежно министарство утврди да именовано тијело више не испуњава прописане услове и не извршава своје обавезе, доноси рјешење којим се укида рјешење о именовању и прије истека рока на који му је оно издато.

(2) Прије укидања рјешења из става 1. овог члана, надлежно министарство може, узимајући у обзир значај недостатака у погледу испуњавања захтјева или извршавања обавеза, писмено да упозори именовано тијело о недостацима у погледу испуњавања захтјева или извршавања обавеза и одреди рок за отклањање тих недостатака који не може бити дужи од 60 дана.

(3) Рјешење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор пред надлежним судом.

Члан 25.

У случају доношења рјешења из члана 24. овог закона или у случају да именовано тијело престане са радом, надлежно министарство рјешењем налаже том тијелу да у одређеном року изврши пренос документације која се односи на оцјењивање усаглашености другом именованом тијелу, по избору произвођача, односно омогући доступност те документације надлежним органима.

Члан 26.

(1) Надлежно министарство води регистар именованих тијела за оцјењивање усаглашености производа из своје надлежности.

(2) Обједињену листу именованих тијела за оцјену усаглашености производа у Републици Српској води Завод.

(3) Надлежно министарство дужно је да достави обавјештење о именовању тијела за оцјењивање усаглашености, као и престанку именовања Заводу у року од 30 дана од дана именовања, односно престанка именовања и објави га у "Службеном гласнику Републике Српске".

(4) Обавјештење из става 3. овог члана садржи назив и адресу именованог тијела за оцјењивање усаглашености, временску ограничења именовања и групе производа и поступака оцјењивања усаглашености за које је именовано тијело за оцјењивање усаглашености именовано.

V - ОБАВЕЗЕ ПРОИЗВОЂАЧА, УВОЗНИКА, ДИСТРИБУТЕРА И ВЛАСНИКА ПРОИЗВОДА

Члан 27.

Производ се ставља на тржиште, односно испоручује на тржишту само ако је усаглашен са прописаним техничким захтјевима, ако је његова усаглашеност оцјењена према прописаном поступку, ако је означен у складу са прописима и ако га прате прописане исправе о усаглашености и друга прописана документација.

Члан 28.

(1) Производи за које техничким или другим прописом није прописано спровођење поступака оцјењивања усаглашености могу се на захтјев добављача подвргнути поступку добровољне сертификације.

(2) Поступке добровољне сертификације обављају тијела за оцјењивање усаглашености или именована тијела за оцјењивање усаглашености, а оцјењивање усаглашености може се вршити и према добровољним домаћим или међународним стандардима и техничким спецификацијама или техничким спецификацијама произвођача.

Члан 29.

(1) Привредни субјекат који ставља или испоручује производ на тржиште Републике Српске одговоран је за усклађеност производа са захтјевима из прописа који се односе на тај производ.

(2) Привредни субјекат из става 1. овог члана одговоран је за тачност и потпуност података који се односе на производ и обавезан је да обезбиди да подаци буду у складу са захтјевима прописаним за тај производ.

Члан 30.

(1) Ако се утврди да производ који је усаглашен са техничким прописом може да угрози здравље или безбједност људи, потрошача, животиња или биљака, животну средину или имовину, привредни субјекат, у сарадњи са надлежним органима, предузима све потребне мјере у циљу

ограничавања испоруке на тржишту, забране стављања или испоруке производа на тржишту, повлачења, односно опозивања производа у складу са прописима којима се уређују безбједност производа и надзор над тржиштем.

(2) Надлежно министарство брише стандард или техничку спецификацију са листе стандарда или техничких спецификација из члана 12. овог закона ако се утврди да, као посљедица незадовољавајућих техничких рјешења, производ из става 1. овог члана није безбједан.

(3) Надлежно министарство обавјештава Завод и Институт за стандардизацију БиХ о брисању стандарда са списка стандарда на које упућује одговарајући технички пропис.

1. Обавезе произвођача

Члан 31.

(1) Прије стављања производа на тржиште произвођач је обавезан осигурати да је производ конструисан и произведен у складу са захтјевима утврђеним у прописима који се односе на тај производ.

(2) У случају када прописи из става 1. овог члана то уређују, произвођач је обавезан да изради прописану техничку документацију и обезбиједи спровођење одговарајућег поступка оцјењивања усаглашености производа.

(3) Када је поступком оцјењивања усаглашености из става 2. овог члана доказана усаглашеност производа с прописаним захтјевима, произвођач је обавезан да сачини декларацију о усаглашености и стави знак усаглашености када је то прописано.

Члан 32.

Произвођач је дужан да:

- а) техничку документацију чува у прописаном року,
- б) декларацију о усаглашености чува у прописаном року,
- в) када је прописано, врши испитивање узорака производа на тржишту, анализира информације, води регистар рекламација и обавјештава дистрибутере о неусаглашеним производима, као и корективним мјерама предузетим по налогу или у сарадњи са надлежним органима, у циљу избјегавања ризика које неусаглашени производ представља и
- г) врши друге активности утврђене техничким прописом за поједине производе.

Члан 33.

(1) Произвођач може да овласти заступника да извршава његове обавезе дајући му писмено овлашћење, које овлашћеном заступнику омогућава да:

- а) чува декларацију о усаглашености и техничку документацију у прописаном року,
- б) доставља надлежним органима све информације и документацију неопходну за доказивање усаглашености производа и
- в) сарађује са надлежним органима у свим корективним мјерама предузетим у циљу избјегавања ризика које производ представља.

(2) Забрањено је да произвођач на заступника произвођача пренесе своје обавезе производње, усаглашавање производа са прописаним захтјевима и израду техничке документације.

Члан 34.

(1) Произвођач ставља знак усаглашености на производ који је усаглашен са техничким прописом.

(2) На производ који није усаглашен са прописаним захтјевима, односно на производ за који није прописано стављање знака усаглашености забрањено је стављати знак усаглашености.

(3) Забрањено је на производ стављати знак који није прописан знак усаглашености, а који на њега подсећа својим садржајем или обликом, чиме би потрошача или другог корисника могао да доведе у заблуду да је ријеч о

знаку усаглашености или ако би се стављањем другог знака на производ смањила видљивост, односно читљивост знака усаглашености.

(4) Влада уредбом из члана 17. став 4. овог закона прописује облик, изглед и садржај знака усаглашености.

2. Обавезе увозника

Члан 35.

(1) Увозник је обавезан да на тржиште Републике Српске ставља само производ усаглашен са захтјевима утврђеним у прописима који се односе на тај производ.

(2) Прије стављања производа на тржиште увозник је обавезан да провјери да ли је произвођач израдио техничку документацију, спровео одговарајући поступак оцјењивања усаглашености, обезбиједио да производ носи прописану ознаку усаглашености или друге ознаке, обезбиједио да производ буде праћен прописаним документима и да ли је задовољио све прописане захтјеве.

Члан 36.

(1) Када увозник сматра или основано сумња да производ није усаглашен са одредбама прописа који се примјењују на тај производ, није дозвољено ставити производ на тржиште док се не спроведе његово усаглашавање.

(2) Када производ представља ризик по здравље или безбједност људи, потрошача, животиња или биљака, животну средину или имовину, увозник је без одгађања обавезан да о томе обавијести произвођача и надлежни инспекцијски орган.

Члан 37.

Увозник је обавезан:

- а) на производу навести свој назив, регистровано трговачко име или регистровани трговачки знак и контакт адресу, или уколико то није могуће, на његовој амбалажи или у документу који прати производ,
- б) обезбиједити да производ прати упутство и информација о безбједности на једном од службених језика у Републици Српској,
- в) да док је производ под његовом одговорношћу осигура да услови складиштења или превоза не угрозе усаглашеност производа са прописаним захтјевима,
- г) да у свим случајевима када то сматра потребним, због ризика који производ представља, а да би заштитио здравље и безбједност потрошача, спроводи испитивање узорака производа које намјерава ставити на тржиште, истражити и, по потреби, водити књигу притужби о неусаглашеним производима и повлачењима производа, те о томе обавијестити дистрибутере,
- д) чувати техничку документацију и декларацију о усаглашености након што је производ ставио на тржиште, у периоду наведеном у пропису који се односи на тај производ,
- ђ) доставити надлежном инспекцијском органу, на захтјев, све податке и документа неопходна за доказивање усаглашености производа на језику који потрошачи и други корисници могу лако разумјети и
- е) на захтјев надлежног инспекцијског органа сарађивати у свим радњама предузетим да би се спријечио или отклонио ризик, а који представља производ стављен на тржиште.

Члан 38.

Када увозник сматра или основано сумња да производ који је ставио на тржиште није усаглашен са одредбама прописа који се примјењују на тај производ, дужан је да одмах предузме потребне корективне мјере и радње да би се извршило потребно усаглашавање или повукао с тржишта и спријечило његово дистрибуирање, а када производ представља ризик, увозник је обавезан да о томе без одгађања обавијести надлежни инспекцијски орган наводећи податке, посебно о неусаглашености производа, као и о свим предузетим корективним мјерама и радњама.

3. Обавезе дистрибутера, власника или корисника производа у употреби

Члан 39.

(1) Дистрибутер је дужан да:

а) провјери да ли је производ означен прописаним знаком усаглашености и да ли га прати прописана документација,

б) у случају основане сумње да производ није усаглашен са прописаним захтјевима, испоручи производ на тржиште, тек након што произвођач усагласи производ са тим захтјевима, као и да о томе обавијести произвођача или увозника и надлежне органе, ако производ није безбједан,

в) обезбједи да, прије испоруке производа на тржиште, услови складиштења или превоза не угрозе усаглашеност производа са прописаним захтјевима и

г) врши друге активности утврђене техничким прописом за поједине производе.

(2) Дистрибутер се сматра произвођачем и преузима његове обавезе када стави на тржиште производ под својим именом или жигом, односно ако измијени производ који је већ стављен на тржиште у мјери која утиче на усаглашеност са прописаним захтјевима.

Члан 40.

(1) Технички пропис којим се уређује обавезан редован, односно периодичан преглед производа у употреби доноси надлежно министарство.

(2) Ако је прописом утврђен редован, односно периодични преглед производа ради потврђивања његове безбједности током вијека употребе, власник или корисник производа може да стави у употребу, односно да омогући употребу тог производа само ако су извршени прописани прегледи којима је потврђена његова безбједна употреба.

(3) Техничким прописом из става 1. може да се одреди да прописане прегледе врши именовано тијело.

(4) На начин вршења прописаних прегледа из става 3. овог члана сходно се примјењују одредбе чл. 11. до 27. овог закона.

VI - НАДЗОР

Члан 41.

(1) Управни надзор над спровођењем овог закона и прописа донесених на основу њега врше надлежни републички органи управе.

(2) Инспекцијски надзор над спровођењем одредаба овог закона и прописа донесених на основу њега врши Инспекторат, посредством надлежних републичких инспектора, односно инспектора у јединицама локалне самоуправе.

Члан 42.

(1) У вршењу инспекцијског надзора надлежни инспектори, осим овлашћења утврђених прописом којим се уређује област инспекцијског надзора, имају права и дужности да:

а) захтијевају од произвођача, увозника или дистрибутера све потребне информације о производу и увид у пратећа документа о усаглашености и прописану техничку документацију,

б) обаве одговарајуће провјере, односно контролу усаглашености, узму узорке производа када оцијене као потребно и дају их на испитивање, у циљу провјере усаглашености са техничким захтјевима, након што су производи стављени и испоручени на тржиште или прије почетка њихове употребе,

в) провјере да ли су извршени прописани прегледи који потврђују безбједност производа током њихове употребе, када је то прописом дефинисано,

г) наложе отклањање утврђених неусаглашености у одређеном року,

д) наложе да се производи означе прописаним знацима усаглашености, односно да се уклоне недозвољене ознаке,

ђ) наложе да се уз производ обезбједи прописана документација (декларација, резултат испитивања, извјештај о контролисању),

е) наложе ограничења или забране испоруку производа на тржишту чије безбједносне карактеристике нису у складу са одговарајућим прописом и спроведу додатне мјере у складу са законом које ће обезбједити да се ограничење или забрана поштује,

ж) наложе повлачење или опозивање производа који нису усаглашени са прописаним захтјевима или су опасни за употребу,

з) обавијесте надлежно министарство које је донијело технички пропис који се односи на производ за који су у току инспекцијске контроле утврђене неусаглашености ради предузимања одговарајућих мјера и

и) наложе уништавање неусаглашених производа ако представљају озбиљан ризик за безбједност, живот и здравље људи, животиња и биљака, као и заштиту животне средине.

(2) Ако надлежни инспекцијски орган не располаже потребним стручним знањем или опремом за вршење контроле усаглашености производа, дужан је контролу усаглашености повјерити одговарајућем тијелу за оцјењивање усаглашености, односно контролном тијелу именованом у складу са одредбама овог закона.

(3) Трошкове контроле усаглашености производа, као и друге трошкове који настану у поступку инспекцијског надзора, сноси произвођач са сједиштем у Републици Српској, увозник или дистрибутер ако се утврди да производ није усаглашен са прописаним захтјевима.

(4) У случају да надлежни царински орган не дозволи увоз производа у Републику Српску који не прати прописану документацију или када посумња да производ није усаглашен са прописаним захтјевима, надлежни инспекцијски орган је дужан да се одазове на позив царинског органа и изврши контролу производа и пратеће документације, те о резултатима контроле обавијести царински орган у року од три радна дана од позива царинског органа.

(5) Када надлежни инспекцијски орган утврди да производ из става 4. овог члана није у складу са прописаним захтјевима и може да угрози безбједност, живот и здравље људи, животиња и биљака, као и заштиту животне средине, дужан је да предузме мјере забране стављања производа на тржиште прописане посебним законом.

(6) Жалба против рјешења којим је надлежни инспектор наложио предузимање мјера из става 1. овог члана не одгађа извршење рјешења.

VII - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 43.

(1) Новчаном казном од 2.000 КМ до 6.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

а) спроводи оцјењивање усаглашености без рјешења о именовању (члан 21),

б) не обезбједи да производ буде конструисан и произведен у складу са захтјевима утврђеним у прописима који се односе на тај производ, односно ако не изрази прописану техничку документацију и обезбједи спровођење одговарајућег поступка оцјењивања усаглашености производа и ако не састави декларацију о усаглашености и стави прописану ознаку усаглашености (члан 31),

в) у прописаном року не чува техничку документацију и декларацију о усаглашености, за производе за које је то прописано не врши испитивање узорака производа на тржишту, не води регистар рекламација, не обавјештава дистрибутере о неусаглашеним производима, не сарађује са надлежним органима у свим корективним мјерама предузетим у циљу избјегавања ризика који неусаглашени производ представља или не врши друге активности утврђене техничким прописом за поједине производе (члан 32),

г) стави знак усаглашености на производ који није усаглашен са техничким прописом или стави знак усаглаше-

ности на производ за који није прописано стављање знака усаглашености, стави на производ други знак који није прописан знак усаглашености већ на њега само подсјећа својим садржајем или обликом или ако би се стављањем другог знака на производ смањила видљивост, односно читљивост знака усаглашености (члан 34),

д) на тржиште Републике Српске стави производ који није усаглашен са одредбама прописа који се примјењују на тај производ, односно ако прије стављања производа на тржиште не провери да ли је произвођач изradio техничку документацију и спровео одговарајући поступак оцјењивања усаглашености, да ли је обезбиједио да производ носи прописану ознаку усаглашености или друге ознаке, да ли је обезбиједио праћење прописаним документима и да ли је задовољно све прописане захтјеве (члан 35),

ђ) за производ који представља ризик по здравље или безбједност људи, потрошача, животиња или биљака, животну средину или имовину не обавијести произвођача и надлежни инспекцијски орган (члан 36),

е) на производу или његовој амбалажи или у документу који прати производ не наведе свој назив, регистровано трговачко име или регистровани трговачки знак и контакт адресу, ако не обезбиједи да производ прати упутство и информација о безбједности на једном од службених језика у Републици Српској, ако не обезбиједи да услови складиштења или превоза не угрозе усаглашеност производа са прописаним захтјевима, ако не спроводи испитивање узорака производа које намјерава ставити на тржиште и не води књигу притужби о неусаглашеним производима и повлачењима производа и о томе уредно обавјештава дистрибутере, ако не чува техничку документацију и декларацију о усаглашености након што је производ ставио на тржиште, у периоду наведеном у пропису који се односи на тај производ, ако на захтјев надлежног инспекцијског органа не достави све податке и документа неопходна за доказивање усаглашености производа на језику који потрошачи и други корисници могу лако разумјети (члан 37),

ж) за производ који је ставио на тржиште, а за који сумња или основано сумња да није усаглашен са одредбама прописа који се примјењују на тај производ, не предузме потребне корективне мјере и радње да би се извршило потребно усаглашавање или повукао с тржишта и спријечило његово дистрибуирање и ако за производ који представља ризик не обавијестити надлежни инспекцијски орган (члан 38),

з) у случају основане сумње да производ није усаглашен са прописаним захтјевима стави производ на тржиште прије него што буде усаглашен са тим захтјевима, ако о томе не обавијести произвођача или увозника, као и надлежне органе у случају да производ није безбједан и ако не обезбиједи да, прије испоруке производа на тржиште, услови складиштења или превоза не угрозе усаглашеност производа са прописаним захтјевима (члан 39) и

и) стави, односно омогући употребу производа за који нису извршени прописани прегледи којима је потврђена његова безбједност током вијека употребе (члан 40).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 300 КМ до 900 КМ.

Члан 44.

За прекршај из члана 43. т. б), в), з) и и) казниће се предузетник новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ.

Члан 45.

За прекршај из члана 43. тачка з) казниће се физичко лице новчаном казном од 100 КМ до 300 КМ.

VIII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 46.

Влада Републике Српске ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети Уредбу о спровођењу оцјењивања усаглашености и начину именовања

тијела за оцјењивање усаглашености производа (члан 17. став 4).

Члан 47.

До доношења техничких прописа из члана 6. став 1. тачка б) овог закона примјењују се технички прописи и стандарди бивше СФРЈ и СРБиХ преузети чланом 12. Уставног закона за спровођење Устава Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 21/92).

Члан 48.

(1) Документ о усаглашености и знаци усаглашености издати у иностранству важе у Републици Српској, у складу са међународним уговорима чији је потписник Босна и Херцеговина.

(2) Документ о усклађености и ознаке усклађености издате у државама са којима БиХ није потписала међународне уговоре из става 1. овог члана могу се признати ако су они издати у складу са прописима којима се уређују технички захтјеви за производе, а који су истовјетни техничким захтјевима уређеним у прописима БиХ и ако је оспособљеност тијела која су учествовала у поступку оцјењивања усаглашености утврђена према истом поступку и условима који су прописани за та тијела у прописима БиХ.

Члан 49.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о стандардизацији ("Службени гласник Републике Српске", број 36/99).

Члан 50.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-2280/13
31. октобра 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

1674

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЛОКАЛНОЈ САМОУПРАВИ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о локалној самоуправи, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет првој сједници, одржаној 31. октобра 2013. године, а Вијеће народа 11. новембра 2013. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о локалној самоуправи није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3508/13
12. новембра 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЛОКАЛНОЈ САМОУПРАВИ

Члан 1.

У Закону о локалној самоуправи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 101/04, 42/05 и 118/05) члан 1. мијења се и гласи:

"Овим законом уређују се систем локалне самоуправе, јединице локалне самоуправе, начин и услови њиховог формирања, послови локалне самоуправе, органи јединица локалне самоуправе, имовина и финансирање јединица локалне самоуправе, акти и јавност рада органа јединица локалне самоуправе, поступак административног надзора над радом органа јединица локалне самоуправе, сарадња орга-

на јединица локалне самоуправе, сарадња органа јединица локалне самоуправе и републичких органа, заштита права локалне самоуправе, облици непосредног учешћа грађана у локалној самоуправи, запослени у органима јединица локалне самоуправе и њихов радно-правни статус.

Граматики изрази употребљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумевају оба пола.”.

Члан 2.

У члану 3. у ставу 3. ријечи: “административне службе” замјењују се ријечима: “општинске управе”, као и у цијелом тексту Закона у одговарајућем падежу.

Члан 3.

Члан 5. мијења се и гласи:

“Јединица локалне самоуправе има грб и заставу (у даљем тексту: симболи).

Јединица локалне самоуправе може имати празник.

Празник, облик, садржај и употреба симбола уређују се статутом јединице локалне самоуправе у складу са законом.

Грб јединице локалне самоуправе мора бити сачињен и описан по правилима хералдике.

Симболи имају садржаје који изражавају историјско, културно и природно обиљежје јединице локалне самоуправе и не могу бити у истовјетном или модификованом облику са симболима држава или са знаком политичке странке, привредног друштва, установе, другог правног лица или организације.”.

Члан 4.

Чл. 9. и 10. бришу се.

Члан 5.

Послије члана 22. додаје се нови члан 22а, који гласи:

“Члан 22а.

Општина у оквиру својих надлежности обезбјеђује остваривање, заштиту и унапређивање људских права и слобода грађана и индивидуалних и колективних права припадника националних мањина у складу са законом.

Општина подстиче активности и пружа помоћ удружењима грађана чија дјелатност је од интереса за општину.

Општина у оквиру својих надлежности обезбјеђује, подстиче и унапређује равноправност полова и остваривање једнаких могућности.”.

Члан 6.

У члану 30. алинеја четврта мијења се и гласи:

“- доноси планове и програме развоја општине, план локалног економског развоја, план инвестирања и план капиталних улагања,”.

У алинеји 19. последије ријечи: “секретара скупштине општине” додају се запета и ријечи: “начелнике одјељења или службе”.

Послије алинеје 20. додају се алинеје 21. и 22, које гласе:

“- оснива Одбор за жалбе и разматра извјештај о раду Одбора,

- покреће иницијативу за територијалну промјену и промјену назива општине и насељеног мјеста,”.

Послије алинеје 22. додаје се алинеја 23, која гласи:

“- усваја етички кодекс скупштине,”.

Послије алинеје 24. додају се алинеје 25, 26. и 27, које гласе:

“- разматра извјештај начелника општине о раду у органима предузећа која обављају комуналне дјелатности,

- одлучује о располагању капиталом у предузећима која обављају комуналне дјелатности, а који је у својини општине,

- именује и разрешава директора и управни одбор установе чији је оснивач или суоснивач општина, у складу са законом,”.

Досадашње алинеје 21. и 22. постају алинеје 23. и 24, алинеје 23. и 24. постају алинеје 26. и 27, а алинеје 25, 26, 27, 28. и 29. постају алинеје 31, 32, 33, 34. и 35.

Члан 7.

У члану 31. последије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“Лице које је запослено у општинској управи не може бити одборник у скупштини општине, односно града.”.

Члан 8.

Послије члана 31. додаје се нови члан 31а, који гласи:

“Члан 31а.

Општински одборник своју дужност врши у складу са законом, статутом општине, пословником о раду и етичким кодексом скупштине општине.

Општински одборник за вршење одборничке дужности има право на одборничку накнаду (одборнички додатак).

Одборничка накнада утврђује се у висини до 65% просјечне нето плате исплаћене у општинској управи за претходну годину, не укључујући плате функционера.

Одлуком скупштине општине утврђује се висина одборничке накнаде, као и случајеви у којима одборнику не припада право на одборничку накнаду.”.

Члан 9.

У члану 32. последије ријечи: “гласова” додају се ријечи: “од укупног броја”, а ријечи: “и статутом општине” бришу се.

Члан 10.

Послије члана 33. додају се нови чл. 33а. и 33б, који гласе:

“Члан 33а.

Прву сједницу новоизабране скупштине сазива председник скупштине општине из претходног сазива, најкасније у року од 30 дана од дана објављивања извјештаја надлежног органа за спровођење избора.

Ако је спријечен председник, односно потпредседник скупштине општине из претходног сазива, прву сједницу ће сазвати најстарији одборник из претходног сазива.

Ако прву сједницу скупштине не сазове овлашћено лице из става 1, односно става 2. овог члана, сједницу ће сазвати 1/2 одборника новог сазива.

Првој сједници скупштине општине до избора председника председава најстарији одборник новог сазива, коме у раду помажу два најмлађа одборника новог сазива који су чланови радног председништва из реда политичких странака које имају највећи број одборника у скупштини општине.

До избора председника скупштине општине председавајући прве сједнице има сва права и дужности председника скупштине у погледу сазивања и председавања сједници.

Члан 33б.

Сједницу скупштине општине сазива председник скупштине општине по потреби, а најмање једном у два мјесеца.

Председник скупштине општине сазива скупштину по сопственој иницијативи или на захтјев начелника општине или 1/3 одборника, у року од 15 дана од дана подношења захтјева.

Ако сједницу скупштине не сазове председник скупштине општине у року из става 2. овог члана, односно потпредседник скупштине општине у случају када је председник скупштине општине спријечен да је сазове или одбије да је сазове, скупштину сазива подносилац захтјева.

У случају из става 3. овог члана сједници скупштине председава одборник којег одреди скупштина општине, ако је председник, односно потпредседник скупштине општине спријечен или одбије да председава сједници.”.

Члан 11.

Члан 34. мијења се и гласи:

“Скупштина општине има секретара скупштине.

Секретар скупштине има статус општинског службеника.

Скупштина општине расписује јавни конкурс за избор и именовање секретара скупштине.

Скупштина општине именује секретара скупштине након спроведеног јавног конкурса.

За секретара скупштине може бити именовано лице које испуњава опште услове за запошљавање у општинској управи у складу са овим законом и посебне услове за именовање.

Посебни услови за избор секретара скупштине су:

1. да има завршен четворогодишњи студиј са звањем дипломирани правник или први циклус студија - дипломирани правник са најмање 240 ECTS бодова,

2. да има најмање три године радног искуства у траженом степену образовања и

3. да има положен стручни испит за рад у општинској управи.

Секретар скупштине организује и брине се о обављању стручних и административних послова за скупштину и њена радна тијела, руководи стручном службом скупштине општине ако је формирана и обавља друге послове утврђене законом, статутом, пословником и другим актима скупштине.

На радно-правни статус секретара скупштине примјењују се одредбе овог закона које се односе на службеника општинске управе.”

Члан 12.

Члан 35. мијења се и гласи:

“Мандат секретара скупштине траје док траје мандат сазива скупштине која га је изабрала.

Мандат секретара скупштине може бити обновљен након спроведеног јавног конкурса.

Секретара скупштине разрјешава дужности скупштина општине.

Након престанка мандата секретара скупштине, односно његовог разрјешења скупштина општине до окончања поступка именовања секретара скупштине у складу са овим законом именује вршиоца дужности секретара, који мора да испуњава опште услове за запошљавање у општинској управи у складу са овим законом и посебне услове за именовање секретара, а најдуже за период од 90 дана.

Секретара скупштине општине који по истеку мандата не буде поново именован, односно кога скупштина општине разрјешава, начелник општине распоређује на одговарајуће радно мјесто у општинској управи, у року од 30 дана од дана престанка мандата ако је прије именовања за секретара скупштине општине имао статус запосленог у општинској управи.

У случају да запослени из става 5. овог члана одбије распоред на одговарајуће радно мјесто или да нема упражњеног радног мјеста на које би могао бити распоређен, престаје му радни однос.

Секретару скупштине општине који по истеку мандата не буде поново именован, односно кога скупштина општине разрјешава, а који прије именовања није био запослен у општинској управи, радни однос у општинској управи престаје даном разрјешења и има право да се врати на посао код ранијег послодавца, на послове који одговарају степену његове стручне спреме.”

Члан 13.

Послије члана 35. додаје се нови члан 35а, који гласи:

“Члан 35а.

За спровођење јавног конкурса за избор секретара скупштине именује се комисија у складу са чланом 121. Закона.

Јавни конкурс се објављује у “Службеном гласнику Републике Српске” и најмање једном дневном листу доступном јавности на територији Републике Српске, са роком од 15 дана за пријављивање кандидата.

Поступак за избор секретара скупштине подразумијева улазни интервју и контролу испуњености општих и посебних услова, а спроводи се у року од 30 дана од дана истека рока за пријављивање кандидата.

Поступак именовања секретара скупштине мора се окончати у року од 30 дана од дана достављања приједлога комисије из става 1. овог члана предсједнику скупштине општине.

Уколико скупштина општине не именује секретара скупштине у року из става 4. овог члана, сматра се да јавни конкурс за избор и именовање секретара скупштине није успио.

У случају из става 5. овог члана скупштина општине доноси одлуку о расписивању новог јавног конкурса у року од 30 дана од утврђивања да јавни конкурс није успио.”

Члан 14.

У члану 40. у ставу 2. ријечи: “општинском административном службом” замјењују се ријечима: “општинском управом”, као и у цијелом тексту Закона у одговарајућем падежу.

Члан 15.

У члану 41. послије става 6. додају се нови ст. 7. и 8, који гласе:

“У случају престанка мандата начелника општине прије истека времена на које је изабран у складу са изборним прописима, замјеник начелника обавља дужност начелника до избора новог начелника општине.

Уколико замјеник начелника у случају из става 7. овог члана из било којих разлога буде спријечен да обавља дужност начелника општине или општина нема замјеника начелника, скупштина општине ће изабрати вршиоца дужности замјеника начелника до избора начелника општине, у складу са статутом и пословником скупштине.”

Члан 16.

У члану 43. послије алинеје 11. додаје се нова алинеја 12, која гласи:

“- подноси извјештај скупштини о раду у органима предузећа која обављају комуналне дјелатности.”

Досадашње алинеје 12. до 18. постају алинеје 13. до 19.

Члан 17.

У члану 70. у ставу 5. ријечи: “Врховни суд Републике Српске” замјењују се ријечима: “надлежни окружни суд”.

Члан 18.

У члану 72. у ставу 2. послије ријечи: “одлуке” и запете додају се ријеч: “рјешења” и запета.

Члан 19.

У члану 73. у ставу 2. ријечи: “статутом јединице локалне самоуправе” замјењују се ријечима: “законом којим је уређена грађанска иницијатива”.

Члан 20.

У члану 84. став 1. мијења се и гласи:

“Предмет надзора законитости су:

а) општи акти које доноси скупштина јединице локалне самоуправе,

б) нормативни акти начелника јединице локалне самоуправе,

в) одлуке које се односе на располагање некретностима у својини јединице локалне самоуправе,

г) одлуке о финансијској обавези од 10.000 КМ или више и

д) акти донесени у поступку спровођења повјерених послова државне управе”.

Члан 21.

У члану 85. у ставу 3. ријеч: “усвајања” замјењује се ријечима: “дана доношења”.

Члан 22.

У члану 86. у ставу 2. послје ријечи: “годину дана” додају се ријечи: “од дана ступања на снагу оспореног акта”.

Члан 23.

Члан 87. мијења се и гласи:

“Ако Министарство након спроведеног поступка надзора утврди да је акт органа јединице локалне самоуправе у супротности са законом или статутом јединице локалне самоуправе или другим општим актом, обавијестиће доносиоца акта о разлозима због којих је акт супротан закону или статуту јединице локалне самоуправе или другом општем акту и затражити да орган измијени, укине или поништи оспорени акт.

Орган јединице локалне самоуправе дужан је да измијени, укине или поништи оспорени акт у року од 30 дана од дана пријема обавјештења из става 1. овог члана.

Уколико орган јединице локалне самоуправе одбије да поступи по захтјеву из става 1. овог члана или не донесе одлуку о захтјеву, дужан је да о томе достави образложено обавјештење Министарству у року од три дана од истека рока из става 2. овог члана.

Министарство ће покренути поступак пред надлежним судом против акта органа јединице локалне самоуправе у року од 30 дана од дана пријема обавјештења из става 3. овог члана, као и у случају да орган јединице локалне самоуправе не достави обавјештење.”.

Члан 24.

Члан 88. мијења се и гласи:

“Влада ће до одлуке суда, поред аката из члана 84. Закона, обуставити од извршења и сваки пропис, општи или појединачни акт органа јединице локалне самоуправе за које сматра да су противуставни или противзаконити или озбиљно угрожавају јавни интерес или представљају ризик од доношења непоправљиве штете.

Одлуку из става 1. овог члана доноси Влада на приједлог Министарства у року од 15 дана од дана достављања приједлога.

Одлука Владе из става 1. овог члана објављује се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Влада ће покренути поступак пред надлежним судом у року од осам дана од дана ступања на снагу одлуке о обустављању од извршења.”.

Члан 25.

Послије члана 88. додаје се нови члан 88а, који гласи:

“Члан 88а.

Министарство даје иницијативу за оцјену уставности и законитости статута или другог општег акта органа јединице локалне самоуправе пред Уставним судом ако сматра да тај акт није у сагласности са Уставом и законом.”.

Члан 26.

Послије члана 95. додају се нова Глава VIIIа. и чл. 95а. и 95б, који гласе:

**“VIIIа. САРАДЊА ОРГАНА ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ
САМОУПРАВЕ И РЕПУБЛИЧКИХ ОРГАНА**

Члан 95а.

Органи локалне самоуправе у обављању послова из свог дјелокруга:

1. дају републичким органима иницијативе за уређење односа од значаја за локалну самоуправу и предузимање мјера од значаја за рјешавање питања у оквиру права и дужности локалне самоуправе,

2. дају приједлоге за предузимање активности републичких органа на развијању локалне самоуправе,

3. траже мишљење од надлежних републичких органа у вези са примјеном закона који су од непосредног утицаја на развој и остваривање локалне самоуправе и рад органа локалне самоуправе и

4. учествују у припреми закона и подзаконских аката чија је садржина од интереса за остваривање и развој локалне самоуправе.

Члан 95б.

У остваривању сарадње са органима јединице локалне самоуправе републички органи:

1. обавјештавају органе јединице локалне самоуправе, по сопственој иницијативи или на њихов захтјев, о мјерама које предузимају или намјеравају да предузму у извршавању закона и других прописа о заштити уставности и законитости, о појавама које их нарушавају и о мјерама за њихово отклањање, о остваривању права грађана на локалну самоуправу, као и о другим питањима од непосредног значаја за остваривање и развој система локалне самоуправе и за рад органа јединице локалне самоуправе,

2. пружају потребну стручну помоћ органима јединице локалне самоуправе у вези са обављањем њихових послова,

3. траже извјештаје, податке и обавјештења о обављању послова из оквира права и дужности јединице локалне самоуправе, као и о другим питањима која су од интереса за остваривање функције републичких органа и

4. обављају друге послове у складу са законом.

Органи републичке управе дужни су да у поступку израде закона и других општих аката којима се уређују положај, права и обавезе локалне самоуправе, нацрте, односно приједлоге закона и других општих аката доставе Савезу општина и градова Републике Српске и органима јединица локалне самоуправе на изјашњење.”.

Члан 27.

У члану 97. став 3. брише се.

Члан 28.

У члану 104. у ставу 1. ријечи: “статутом јединице локалне самоуправе” замјењују се ријечју: “законом”.

Члан 29.

У члану 105. послје ријечи: “утврђује се” додају се ријечи: “законом и”.

Члан 30.

У члану 106. у ставу 1. ријечи: “може се подијелити” замјењују се ријечима: “дијели се”.

Став 2. мијења се и гласи:

“Иницијативу за оснивање мјесне заједнице могу поднијети најмање 10% грађана који имају пребивалиште на подручју насељеног мјеста, односно насељених мјеста за која се предлаже оснивање нове мјесне заједнице или најмање 1/3 одборника скупштине општине или начелник општине.”.

Послије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“Мјесна заједница формира се за дио насељеног мјеста, односно за подручје једног или више међусобно повезаних насељених мјеста.”.

Члан 31.

У члану 107. послје става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“Мјесна заједница нема својство правног лица.”.

Члан 32.

Члан 108. мијења се и гласи:

“Мјесна заједница има Савјет мјесне заједнице (у даљем тексту: Савјет).

Савјет има председника, кога бирају чланови Савјета натполовичном већином гласова од укупног броја чланова.

Мандат чланова Савјета траје четири године.

Предсједник и чланови Савјета могу бити разријеше-ни дужности и прије истека мандата у складу са одредбама статута јединице локалне самоуправе.”.

Члан 33.

Послије члана 108. додаје се нови члан 108а, који гласи:

“Члан 108а.

Избори за Савјет спроводе се у складу са одредбама Изборног закона Републике Српске и упутства које доноси Републичка изборна комисија.”.

Члан 34.

У члану 109. последије става 2. додају се нови ст. 3, 4. и 5, који гласе:

“Средства за потребе мјесних заједница могу се обе-збјеђивати и из средстава самодоприноса, донација, покло-на и личног учешћа грађана мјесне заједнице.

Регистар мјесних заједница води општинска управа.

Министар управе и локалне самоуправе (у даљем тек-сту: министар) ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети правилник о садржају и на-чину вођења регистра мјесних заједница.”.

Досадашњи став 3. постаје став 6.

Члан 35.

Послије члана 109. додају се нови чл. 109а. и 109б, који гласе:

“Члан 109а.

У мјесној заједници своје потребе и интересе грађани задовољавају и остварују:

1. покретањем иницијатива и учешћем у јавној распра-ви приликом припреме и доношења просторних и урбани-стичких планова јединице локалне самоуправе за подручје мјесне заједнице,

2. покретањем иницијатива, давањем мишљења и учешћем у изградњи комуналних објеката и објеката у општој употреби,

3. покретањем иницијативе и учешћем у јавним распра-вама о активностима које су у вези са развојем привреде и друштвених дјелатности,

4. прикупљањем и достављањем органа јединице локалне самоуправе, јавним предузећима и установама представке и притужбе на њихов рад, као и иницијативе и приједлоге грађана за рјешавање питања од њиховог зајед-ничког интереса,

5. учешћем у обезбјеђивању просторних, финансијских и организационих услова за спорт и рекреацију,

6. организовањем разних облика хуманитарне помоћи на свом подручју,

7. заштитом од елементарних непогода и организо-вањем, отклањањем или ублажавањем посљедица од еле-ментарних непогода,

8. сарадњом са удружењима грађана о питањима која су од интереса за грађане мјесне заједнице и

9. обављањем послова које им повјере органи јединице локалне самоуправе.

Члан 109б.

Надзор над радом Савјета врши надлежно радно тијело скупштине јединице локалне самоуправе у складу са стату-том и пословником.”.

Члан 36.

Назив Главе XI: “ЗАПОСЛЕНИ У АДМИСТРАТИВ-НОЈ СЛУЖБИ ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ” замјењује се називом: “ЗАПОСЛЕНИ У ОПШТИНСКОЈ, ОДНОСНО ГРАДСКОЈ УПРАВИ”.

Члан 37.

Члан 111. мијења се и гласи:

“Службеник је лице које у општинској/градској управи обавља послове из самосталних надлежности и пренесених

послова државне управе на јединице локалне самоуправе, а нарочито: нормативно-правне послове, извршава законе и друге прописе, води управни поступак, врши инспекцијски и комунално-инспекцијски надзор, обавља рачуноводстве-но-финансијске послове, административне послове и друге стручне послове из надлежности јединице локалне само-управе.

Службеници у смислу овог закона су:

1. секретар скупштине,
2. начелник одјељења или службе,
3. шеф одсјека,
4. стручни савјетник,
5. самостални стручни сарадник,
6. инспектор,
7. интерни ревизор,
8. комунални полицајац,
9. виши стручни сарадник и
10. стручни сарадник.

Влада уредбом прописује категорије службеника, њи-хова звања и услове за обављање послова на радним мје-стима из става 2. овог члана.

Уредбу из става 3. овог члана Влада ће донијети у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.”.

Члан 38.

Послије члана 111. додају се нови чл. 111а. и 111б, који гласе:

“Члан 111а.

Скупштина општине именује начелника одјељења или службе на приједлог начелника општине, односно градоначелника након спроведеног јавног конкурса.

За начелника одјељења или службе може бити поста-вљено лице које испуњава опште услове за запошљавање у општинску управу у складу са овим законом и посебне услове за постављење.

Посебни услови за постављење начелника одјељења или службе су:

1. да има високу стручну спрему одговарајућег смјера или први циклус студија са најмање 240 ECTS бодова,
2. да има најмање три године радног искуства у траже-ном степену образовања и
3. да има положен стручни испит за рад у општинској управи.

Ако скупштина општине, у случају из става 1. овог чла-на, не именује начелника одјељења или службе, скупштина општине именује вршиоца дужности начелника одељења или службе на приједлог начелника општине, односно градоначелника или 1/3 одборника до окончања поступка јавне конкуренције, који мора да испуњава опште услове за запошљавање у општинској управи и посебне услове за именовање у складу са овим законом.

Начелник одјељења или службе руководи одјељењем или службом и одговара за рад одјељења или службе.

Начелник одјељења или службе за свој рад одговара на-челнику општине, односно градоначелнику.

Члан 111б.

Мандат начелника одјељења или службе траје док траје мандат сазива скупштине која га је изабрала.

Мандат начелника одјељења или службе може бити обновљен након спроведеног јавног конкурса.

Начелника одјељења или службе разрешава дужности скупштина општине, на приједлог начелника општине, односно градоначелника или 1/3 одборника или на начин одређен статутом општине.

Након престанка мандата начелника одјељења или слу-жбе, односно његовог разрешења, скупштина општине до окончања поступка именовања начелника одјељења или

службе у складу са овим законом, на приједлог начелника општине, односно градоначелника или 1/3 одборника, именује вршиоца дужности начелника одјељења или службе који мора да испуњава опште услове за запошљавање у општинској управи и посебне услове за именовање у складу са овим законом, а најдуже за период од 90 дана.

Начелника одјељења или службе који по истеку мандата не буде поново именован, односно кога скупштина општине разријеши начелник општине, односно градоначелник распоређује на одговарајуће радно мјесто у општинској управи, у року од 30 дана од дана престанка мандата, односно разрјешења ако је прије именовања за начелника одјељења или службе имао статус запосленог у општинској управи.

Уколико запослени из става 5. овог члана одбије распоред на одговарајуће радно мјесто, или уколико нема упражњеног радног мјеста на које би могао бити распоређен, престаје му радни однос.

Начелнику одјељења или службе који по истеку мандата не буде поново именован, односно кога скупштина општине разријеши, а који прије именовања није имао статус запосленог у општинској управи, радни однос престаје даном разрјешења и има право да се врати на посао код ранијег послодавца на послове који одговарају степену његове стручне спреме.”.

Члан 39.

Члан 112. мијења се и гласи:

“Шеф одсјека руководи одсјеком и одговара за рад одсјека.

Шеф одсјека за свој рад одговара начелнику одјељења или службе.

Изузетно од става 2. овог члана, шеф одсјека за свој рад одговара начелнику општине, односно градоначелнику, уколико је одсјек самостална организациона јединица.”.

Члан 40.

Послије члана 114. додају се нови чл. 114а. и 114б, који гласе:

“Члан 114а.

Инспектор обавља послове инспекцијског надзора из одређене области надзора за једну, а изузетно и за више јединица локалне самоуправе у складу са законом.

Инспектор о свом раду подноси извјештај непосредном руководиоцу и начелнику општине, односно градоначелнику и одговара им за свој рад.

Члан 114б.

Интерни ревизор обавља послове интерне ревизије у складу са законом.

Интерни ревизор за свој рад одговара непосредном руководиоцу и начелнику општине, односно градоначелнику.”.

Члан 41.

Послије члана 115. додаје се нови члан 115а, који гласи:

“Члан 115а.

Комунални полицајац врши послове комунално-инспекцијског надзора у складу са законом.

Комунални полицајац о свом раду подноси извјештај непосредном руководиоцу и одговара му за свој рад.”.

Члан 42.

Послије члана 116. додаје се нови члан 116а, који гласи:

“Члан 116а.

На права и дужности службеника која нису уређена овим законом примјењују се општи прописи о раду и колективни уговор.”.

Члан 43.

Члан 117. мијења се и гласи:

“Технички и помоћни радник је лице које у општинској/градској управи обавља техничке, помоћне и друге послове чије је обављање потребно ради правовременог и несме-

таног обављања послова из надлежности органа јединице локалне самоуправе.”.

Члан 44.

Послије члана 117. додају се нови чл. 117а, 117б, 117в. и 117г, који гласе:

“Члан 117а.

На права и дужности техничких и помоћних радника примјењују се општи прописи о раду, колективни уговор и одредбе овог закона које се односе на оцјену рада, распоређивање, проглашавање вишком, радно вријеме, одморе и одсуства, одговорност, мировање права из радног односа, права и дужности, остваривање и заштита права, неспојивост и сукоб интереса, разлоге за престанак радног односа, осим разлога из члана 147. став 1. тачка 11. Закона.

Члан 117б.

Јединица локалне самоуправе може имати менаџера.

Менаџер координира рад на припреми и реализацији развојних програма и пројеката којима се подстиче економски развој, обезбјеђује заштита животне средине, одрживи развој, подстичу предузетничке иницијативе, јавно-приватно партнерство и иницирају измјене прописа ради стварања подстицајног амбијента за развој јединице локалне самоуправе.

Менаџера поставља и разрјешава начелник општине, односно градоначелник, након спроведеног јавног конкурса.

Мандат менаџера траје колико и мандат начелника општине, односно градоначелника који га је поставио.

Менаџер за свој рад одговара начелнику општине, односно градоначелнику.

Менаџер о свом раду подноси извјештај начелнику општине, односно градоначелнику.

На радно-правни статус менаџера примјењују се општи прописи о раду, колективни уговор и одредбе овог закона које се односе на радно вријеме, одморе и одсуства, одговорност, дужности, неспојивост и сукоб интереса.

Члан 117в.

Запошљавање у општинску управу може се вршити само у складу са планом запошљавања који доноси начелник општине, односно градоначелник у року од 30 дана од дана ступања на снагу одлуке о усвајању буџета јединице локалне самоуправе, осим у случају потребе пријема у радни однос на одређено вријеме и попуњавања радног мјеста које је остало упражњено након доношења плана запошљавања за текућу годину.

Планом запошљавања утврђују се стварно стање попуњености радних мјеста, потребан број службеника, техничких и помоћних радника на неодређено вријеме за период за који се план доноси и планира пријем приправника одговарајуће стручне спреме и струке.

Члан 117г.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе води регистар запослених у општинској управи.

Надлежни орган из става 1. овог члана дужан је да податке из регистра запослених доставља Министарству једном годишње за потребе вођења јединствене базе података о запосленим у јединицама локалне самоуправе.

Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети правилник о садржају и начину вођења регистра запослених, те начину коришћења и доступности података из регистра.”.

Члан 45.

У члану 118. у ставу 1. у тачки 3. ријеч: “и” брише се и додаје запета.

У тачки 4. послје ријечи: “самоуправе” додаје се ријеч: “и” и нова тачка 5, која гласи:

“5. да није отпуштен из органа управе као резултат дисциплинске мјере на било којем нивоу власти у БиХ три године прије објављивања конкурса”.

Члан 46.

У члану 120. став 3. мијења се и гласи:

“Јавни конкурс објављује се у “Службеном гласнику Републике Српске” и најмање једном дневном листу доступном јавности на територији Републике Српске са роком од 15 дана за пријављивање кандидата.”.

Члан 47.

У члану 121. став 1. мијења се и гласи:

“Приликом спровођења поступка за пријем службеника, начелник општине, односно градоначелник именује комисију.”.

Послије става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

“Комисија има пет чланова, од којих су три члана службеници који имају одговарајуће професионално искуство, а два члана су са листе стручњака коју утврђује скупштина општине.”.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 48.

Послије члана 122. додаје се нови члан 122а, који гласи:

“Члан 122а.

Службеник заснива радни однос на неодређено вријеме.

Радни однос који је заснован на неодређено вријеме може да престане само у законом предвиђеним случајевима.

Изузетно, радни однос може се засновати на одређено вријеме:

1. ради замјене одсутног службеника до његовог повратка,
2. због привремено повећаног обима посла, најдуже до шест мјесеци и
3. ради обуке приправника док траје приправнички стаж.

Заснивање радног односа из става 3. т. 1. и 2. овог члана врши се без јавног конкурса, с тим да кандидати морају испуњавати опште услове за запошљавање у општинску управу и прописане посебне услове радног мјеста.

Радни однос заснован на одређено вријеме не може да постане радни однос на неодређено вријеме.”.

Члан 49.

Члан 124. мијења се и гласи:

“Приправник је лице које након завршеног средњег, вишег или високог образовања први пут заснива радни однос у том степену образовања.

Приправнички стаж за лица са завршеним средњим образовањем траје шест мјесеци, за лица са завршеним вишим образовањем - девет мјесеци, а за лица са завршеним високим образовањем - годину дана.

Приправнички стаж рачуна се од дана заснивања радног односа у том степену образовања.

Непосредни руководиоца дужан је да приправника упозна са садржином програма и начином праћења његовог оспособљавања.

Програм стручног оспособљавања и начина полагања испита приправника доноси начелник општине, односно градоначелник.

За вријеме обављања приправничког стажа приправник има права и обавезе као и остали запослени у складу са законом и колективним уговором.”.

Члан 50.

Послије члана 124. додаје се нови члан 124а, који гласи:

“Члан 124а.

У општинску управу може се примити лице у својству волонтера.

Волонтер је лице које се након завршеног средњег, вишег или високог образовања прима на рад без заснивања радног односа (волонтерски рад).

Волонтерски рад може трајати онолико времена колико је законом прописано трајање приправничког стажа ради стицања услова за полагање стручног испита.

Волонтер има право на дневни одмор у току рада, као и између два узастопна радна дана, право на осигурање у случају несреће на послу и право на здравствено осигурање како је то за незапослена лица регулисано законом.”.

Члан 51.

Послије члана 126. додају се нови Одјелак 3а. “Стручно оспособљавање и усавршавање посредством курсава, семинара и других видова едукације (у даљем тексту: обука) према потребама општинске управе.

“Члан 126а.

Службеник има право и дужност на трајно стручно оспособљавање и усавршавање посредством курсава, семинара и других видова едукације (у даљем тексту: обука) према потребама општинске управе.

Средства за обуку обезбјеђују се у буџету јединице локалне самоуправе.

Изузетно од става 2. овог члана, средства за припрему и одржавање програма обуке по основу увођења нових законских рјешења обезбјеђују се у буџету Републике Српске.

Члан 126б.

Обука службеника, функционера и одборника спроводе се у складу са стратегијом обуке коју доноси Влада и плановима обуке за запослене, функционере и одборнике у јединицама локалне самоуправе.

Влада именује Комисију за обуку као координационо тијело за систем обуке у јединицама локалне самоуправе, која има пет чланова и чине је представници Министарства, Савеза општина и градова Републике Српске и Агенције за државну управу.

Министарство доноси годишњи план обуке за запослене у јединицама локалне самоуправе, на основу исказаних потреба јединица локалне самоуправе.

Начелник, односно градоначелник доноси годишњи план стручног оспособљавања и усавршавања службеника у општинској управи након доношења годишњег плана обуке из става 3. овог члана.

Члан 126в.

Стручни испит је испит који се полаже ради стицања посебног услова за заснивање радног односа и обављање управних и других стручних послова из надлежности јединице локалне самоуправе.”.

Члан 52.

У члану 127. у ставу 2. ријеч: “привремено” брише се.

Члан 53.

У члану 128. став 4. мијења се и гласи:

“Уколико се службеник у року од три мјесеца не распореди у складу са ст. 1. и 2. овог члана, начелник општине, односно градоначелник доноси рјешење којим га проглашава вишком, у складу са утврђеним критеријумима за проглашавање вишка нераспоредених службеника и програмом збрињавања вишка службеника у јединици локалне самоуправе.”.

Послије става 4. додају се нови ст. 5. и 6, који гласе:

“Начелник, односно градоначелник доноси критеријуме и програм из става 4. овог члана након прибављеног мишљења синдиката који заступа интересе запослених у јединици локалне самоуправе.

Службенику који је проглашен вишком припада право на:

1. отпремнину у складу са законом и посебним колективним уговором за запослене у јединицама локалне самоуправе,

2. годишњи одмор у трајању предвиђеном законом и посебним колективним уговором, ако га није искористио прије проглашавања вишком и

3. отказни рок у трајању предвиђеном законом и посебним колективним уговором ради тражења запослења.”.

Члан 54.

Послије члана 128. додаје се нови члан 128а, који гласи:

“Члан 128а.

Службенику који рјешењем начелника, односно градоначелника буде проглашен вишком, доноси се рјешење о престанку радног односа.

Рјешењем о престанку радног односа утврђују се права у складу са законом и колективним уговором.

Против рјешења из члана 128. став 4. Закона и рјешења о престанку радног односа из става 1. овог члана службеник може изјавити жалбу Одбору за жалбе.”.

Члан 55.

У члану 136. у ставу 1. послје тачке 4. додаје се нова тачка 5, која гласи:

“5. добровољног давања крви - два радна дана.”.

Досадашње т. 5. до 8. постају т. 6. до 9.

Члан 56.

У члану 139. у ставу 2. број: “165.” замјењује се бројем: “164.”.

Члан 57.

Члан 141. мијења се и гласи:

“Повреде радних дужности могу бити теже и лакше.

Теже повреде радних дужности су:

1. неизвршавање, несавјесно, односно неблаговремено извршавање радних дужности или налога непосредног руководиоца,

2. изражавање или заступање политичких одређења у извршавању задатака и послова у општинској управи,

3. недостојно, увредљиво или на други начин непримјерено понашање према претпостављеном, другим запосленима, грађанима, правним и физичким лицима и странкама у поступку пред органом јединице локалне самоуправе,

4. одбијање давања података или давање нетачних података органима управе, правним и физичким лицима, ако је давање података прописано законом или прописом донесеним на основу закона,

5. злоупотреба службеног положаја или прекорачење овлашћења,

6. употреба невјеродостојне исправе ради остваривања права из радног односа,

7. неовлашћено располагање материјалним средствима,

8. радње које ометају грађане, правна лица и странке у остваривању њихових права и интереса,

9. одбијање извршавања послова радног мјеста на које је запослени распоређен или одбијање налога руководиоца,

10. одбијање похађања обавезног стручног усавршавања,

11. неоправдано изостајање са посла пет радних дана у току шест мјесеци или неоправдано изостајање са посла три радна дана узастопно,

12. долазак на рад у пијаном стању или под утицајем опојних дрога или уживање алкохола или других опојних средстава која смањују радну способност у току радног времена,

13. насиље по основу било којег вида дискриминације (старосне доби, пола, инвалидности, националног и етничког поријекла, језика, вјероисповијести и слично),

14. примање или захтијевање поклона или других користи, односно погодности у вези са обављањем радне дужности и

15. злоупотреба права коришћења боловања.”.

Члан 58.

Послије члана 141. додаје се нови члан 141а, који гласи:

“Члан 141а.

Лакше повреде радних дужности су:

1. учестало кашњење, неоправдано одсуствовање у току радног времена или ранији одлазак са радног мјеста,
2. несавјесно чување службених списа или података и
3. неоправдан изостанак са посла један дан.”.

Члан 59.

Члан 142. мијења се и гласи:

“За теже повреде радних дужности, а након спроведеног дисциплинског поступка, службенику се може изрећи дисциплинска мјера:

1. новчана казна од 20% до 30% плате за пуно радно вријеме, исплаћене за мјесец у коме је казна изречена, а у трајању од мјесец дана до шест мјесеци,

2. премјештај на радно мјесто ниже категорије и звања у оквиру исте стручне спреме и

3. престанак радног односа.

За лакше повреде радних дужности, а након спроведеног дисциплинског поступка, службенику се може изрећи дисциплинска мјера:

1. опомена у писаној форми и

2. новчана казна у износу до 20% плате за пуно радно вријеме, исплаћене за мјесец у коме је казна изречена, а у трајању од једног до три мјесеца.”.

Члан 60.

Послије члана 142. додају се нови чл. 142а, 142б, 142в, 142г. и 142д, који гласе:

“Члан 142а.

Службеник ће бити удаљен из општинске управе у случајевима ако:

1. је затечен у вршењу радње за коју постоји основана сумња да представља кривично дјело или да угрожава имовину веће вриједности,

2. је потврђена оптужница за кривично дјело учињено у вршењу његових послова и задатака или

3. је службенику одређен притвор.

Службеник се може удаљити из општинске управе у случајевима ако:

1. је против њега потврђена оптужница за кривично дјело за које се може изрећи казна затвора у трајању од најмање три године или

2. је покренут дисциплински поступак због учињене теже повреде радне дужности до завршетка дисциплинског поступка.

Члан 142б.

Рјешење о удаљењу службеника из општинске управе доноси начелник општине, односно градоначелник.

У случају изреченог удаљења, службеник има право на накнаду плате у износу од 50% док удаљење траје.

Члан 142в.

На рјешење о удаљењу, службеник може изјавити жалбу Одбору за жалбе у року од 15 дана од дана достављања рјешења.

Жалба не одлаже извршење рјешења.

Члан 142г.

Службенику припада право на поврат обустављеног износа плате од дана удаљења у случајевима ако:

1. Одбор за жалбе уважи његову жалбу против рјешења о удаљењу,

2. је правоснажном одлуком у кривичном или дисциплинском поступку покренутом због теже повреде радне дужности ослобођен од одговорности или

3. је правоснажном одлуком обустављен кривични поступак, односно дисциплински поступак због теже повреде радне дужности.

Члан 142д.

Службенику који издржава казну затвора до шест мјесеци мирују права из радног односа.

О мировању права из става 1. овог члана доноси се рјешење у року од 15 дана од дана када су наступиле околности које представљају разлог за мировање права из радног односа.”.

Члан 61.

У члану 147. став 1. мијења се и гласи:

“Службенику престаје радни однос у следећим случајевима:

1. у случају смрти,
 2. добровољног иступања из општинске управе,
 3. када наврши 65 година живота и најмање 15 година стажа осигурања или 60 година живота и 40 година пензијског стажа,
 4. незадовољавајућег пробног рада,
 5. истеком времена на које је заснован,
 6. у случају потпуног губитка радне способности - даном правоснажности рјешења надлежног органа,
 7. због двије узастопне негативне оцјене рада,
 8. ако правоснажном пресудом буде осуђен на безусловну казну затвора у трајању од најмање шест мјесеци,
 9. ако одбије распоређивање или из неоправданог разлога не ступи на радно мјесто на које је распоређен,
 10. ако је приликом заснивања радног односа прећутао или дао нетачне податке који су били од значаја за заснивање радног односа,
 11. ако не положи стручни испит за рад у општинској управи у року из члана 118. став 2. тачка 2. Закона,
 12. у случају укидања радног мјеста или реорганизације општинске управе, ако не буде распоређен на друго радно мјесто у року од три мјесеца од када је остао нераспореден,
 13. изречене дисциплинске мјере престанка рада у општинској управи,
 14. у случају када се утврди постојање неспојивости и сукоба интереса и
 15. ако послје престанка разлога за мировање радног односа не ступи на рад у року од пет радних дана или послје истека јавне функције у року од 30 дана.”.
- У ставу 2. послје ријечи: “жалбе” додају се ријечи: “у року од 15 дана од дана достављања рјешења о разрешењу”.

Члан 62.

Члан 148. мијења се и гласи:

“Одбор за жалбе одлучује о жалбама службеника и техничких и помоћних радника у другом степену на рјешења којима се одлучује о њиховим правима и дужностима, као и о жалбама кандидата који су учествовали на јавном конкурс.

Одлуке Одбора достављају се подносиоцу жалбе у року од осам дана од дана доношења.

Одлуке Одбора су коначне, а може их преиспитивати надлежни суд у радном спору.”.

Члан 63.

Послије члана 148. додају се нови чл. 148а, 148б, 148в. и 148г, који гласе:

“Члан 148а.

Одбор има предсједника и два члана и у свом раду је самосталан.

Предсједник и чланови Одбора немају статус службеника и техничког и помоћног радника у општинској управи.

Предсједник и чланови Одбора имају право на накнаду за рад, чија висина се утврђује одлуком скупштине јединице локалне самоуправе.

Одбор одлучује већином гласова од укупног броја чланова.

Одбор доноси Пословник о раду.

Одбор има печат у складу са законом.

Одбор о свом раду подноси извјештај скупштини јединице локалне самоуправе најмање једном годишње.

Стручно-техничке послове за потребе Одбора обавља унутрашња организациона јединица општинске управе надлежна за опште послове.

Члан 148б.

Предсједника и чланове Одбора именује скупштина јединице локалне самоуправе након спроведеног јавног конкурса, на период од четири године, са могућношћу новог избора.

Јавни конкурс објављује се у “Службеном гласнику Републике Српске” и најмање у једном дневном листу доступном јавности на територији Републике Српске, са роком од 15 дана за пријављивање кандидата.

За спровођење јавног конкурса за избор Одбора именује се комисија од пет чланова, од којих су три члана са листе стручњака коју утврђује скупштина јединице локалне самоуправе, а два члана су службеници који имају одговарајуће професионално искуство.

Поступак за избор Одбора подразумијева улазни интервју и контролу испуњености услова, а спроводи се у року од 30 дана од дана истека рока за пријављивање кандидата.

Поступак именовања Одбора мора се окончати у року од 30 дана од дана достављања приједлога комисије из става 3. овог члана предсједнику скупштине јединице локалне самоуправе.

Члан 148в.

У Одбор може бити именовано лице које испуњава опште услове за запошљавање у општинску управу и посебне услове за именовање.

Посебни услови за именовање су:

1. да има завршен четворогодишњи студиј са звањем дипломирани правник или први циклус студија - дипломирани правник са најмање 240 ECTS бодова,
2. да има најмање пет година радног искуства у траженом степену образовања,
3. да има положен стручни испит за рад у органима управе или положен правосудни испит и
4. доказани резултати рада на ранијим пословима и посједовање организационих способности.

За члана Одбора не могу се именовати лица запослена у општинској управи.

Члан 148г.

Члану Одбора престаје мандат прије истека времена на које је именован у следећим случајевима:

1. у случају смрти,
2. подношења оставке у писаној форми,
3. ако је у поступку избора прећутао или дао нетачне податке који су били од значаја за именовање у Одбор,
4. због неизвршавања, несавјесног, односно неблаговременог извршавања дужности,
5. у случају потпуног губитка радне способности - даном правоснажности рјешења надлежног органа и
6. ако правоснажном пресудом буде осуђен на безусловну казну затвора у трајању од најмање шест мјесеци.”.

Члан 64.

У члану 149. послјије тачке 4. додаје се нова тачка 5, која гласи:

“5. да похађа обуку за стручно усавршавање и оспособљавање према потребама општинске управе.”.

Досадашње т. 5. до 10. постају т. 6. до 11.

Члан 65.

У члану 150. послјије тачке 6. додају се нове т. 7. и 8, које гласе:

“7. за учешће у раду и комуникацијама са органима и институцијама изван органа локалне самоуправе прибави став начелника општине, односно градоначелника у писаној форми, или лица које он овласти и да му о томе поднесе извјештај у писаној форми;

8. се обучава и стручно усавршава према потребама општинске управе и”.

Досадашња тачка 7. постаје тачка 9.

Члан 66.

Назив Одјела 10. мијења се и гласи: “Нespoјивост и сукоб интереса”.

Члан 67.

Члан 151. мијења се и гласи:

“Лице које се бави самосталном дјелатношћу, односно које је власник приватног или неког другог привредног друштва не може засновати радни однос у својству службеника у општинској управи.

Службеник се не може бавити самосталном дјелатношћу, односно не може бити власник приватног или неког другог привредног друштва.

Уколико се утврди неспојивост, начелник општине, односно градоначелник након спроведеног поступка разрјешава службеника дужности, коме престаје радни однос.”.

Члан 68.

Послјије члана 151. додаје се нови члан 151а, који гласи:

“Члан 151а.

Службеник не може обављати дужности, активности или бити на положају који доводи до сукоба интереса са његовим службеним дужностима.

Службеник не може:

1. бити оснивач или члан органа политичке странке,
2. бити члан надзорног и управног одбора правног лица чији је оснивач јединица локалне самоуправе или Републике Српске или

3. обављати функцију одборника у скупштини јединице локалне самоуправе, нити извршну функцију у органима власти Републике Српске.

Службеник не може доносити одлуке, односно учествовати у доношењу одлука које утичу на његов финансијски или други интерес, односно на финансијски или други интерес његовог брачног или ванбрачног супружника, дјетета или родитеља.

Уколико се утврди постојање сукоба интереса, начелник општине, односно градоначелник након спроведеног поступка разрјешава службеника дужности, коме престаје радни однос.”.

Члан 69.

Члан 162. мијења се и гласи:

“Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у органу јединице локалне самоуправе ако:

1. службенику или запосленом на техничким, помоћним и другим пословима онемогући остваривање права из радног односа,
2. не обезбједи поштен и праведан третман свим учесницима у поступку јавне конкуренције,

3. запосли или попуни радно мјесто у органу јединице локалне самоуправе супротно одредбама закона,

4. не поступи по правоснажној и извршној одлуци суда, односно коначној одлуци Одбора за жалбе о враћању на рад службеника или запосленог на техничким, помоћним и другима пословима,

5. распореди службеника или запосленог на техничким, помоћним и другим пословима који не испуњава прописане услове радног мјеста,

6. не донесе правилник о организацији и систематизацији радних мјеста,

7. онемогући или омета организовање синдиката, професионалних удружења или штрајка у складу са законом,

8. организује прековремени рад супротно одредбама закона,

9. службенику или запосленом на техничким, помоћним и другим пословима не обезбједи право на отпремнину,

10. задржи службеника или запосленог на техничким, помоћним и другим пословима на раду након стицања услова за одлазак у пензију,

11. службенику или запосленом на техничким, помоћним и другим пословима онемогући враћање на рад након истека мировања права из радног односа,

12. не обезбједи једнаке могућности у стручном оспособљавању и усавршавању службеника,

13. не донесе одлуку по приговору у законом прописаном року,

14. онемогући вршење административног надзора,

15. онемогући вршење инспекцијског надзора и

16. не изврши наложене инспекцијске мјере.”.

Члан 70.

Члан 164. мијења се и гласи:

“Министарство ће у року од шест мјесеци од ступања на снагу овог закона усагласити са одредбама овог закона:

- стандарде обуке и стручног усавршавања службеника,
- кодекс понашања службеника,
- програм полагања стручног испита за рад у општинској управи,
- правилник о дисциплинској и материјалној одговорности и
- правила оцјењивања службеника и техничких и помоћних радника.”.

Члан 71.

Члан 165. мијења се и гласи:

“Органи јединице локалне самоуправе дужни су да у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донесу и усагласе опште акте јединице локалне самоуправе са одредбама овог закона.”.

Члан 72.

Послјије члана 165. додаје се нови члан 165а, који гласи:

“Члан 165а.

Скупштина јединице локалне самоуправе основаће Одбор за жалбе у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона.

Поступак по жалбама пред Одбором за жалбе који је основало Министарство, поднесеним до ступања на снагу овог закона, а који није завршен, наставиће се пред тим одбором по одредбама Закона о локалној самоуправи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 101/04, 42/05 и 118/05).

Ако након ступања на снагу овог закона Одбор за жалбе из става 2. овог члана жалбу уважи и поништи оспорени акт, даљи поступак спровешће се по овом закону пред надлежним одбором.

Ако након ступања на снагу овог закона надлежни суд поништи одлуку Одбора из става 2. овог члана, даљи по-

ступак спровешће се по овом закону пред надлежним одбором.”.

Члан 73.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-2281/13
31. октобра 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

1675

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТАТУСУ ФУНКЦИОНЕРА ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о статусу функционера јединица локалне самоуправе који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет првој сједници, одржаној 31. октобра 2013. године, а Вијеће народа 11. новембра 2013. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о статусу функционера јединица локалне самоуправе није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3509/13
12. новембра 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТАТУСУ ФУНКЦИОНЕРА ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

Члан 1.

У Закону о статусу функционера јединица локалне самоуправе (“Службени гласник Републике Српске”, број 96/05) у члану 1. ријечи: “и опозив” замјењују се ријечима: “и престанак мандата”.

Члан 2.

У члану 2. ријечи: “У смислу овог закона функционери јединице локалне самоуправе” замјењују се ријечима: “Функционери јединице локалне самоуправе, у складу са Законом о локалној самоуправи”.

Члан 3.

Члан 3. мијења се и гласи:

“Јединица локалне самоуправе не може својим статутом и другим актима утврдити друга радна мјеста функционера и не може утврдити више од једног извршиоца на радна мјеста из члана 2. овог закона.”.

Члан 4.

Назив Главе II и члан 4. мијењају се и гласе:

“ИЗБОР И ПРЕСТАНАК МАНДАТА

Поступак избора функционера и престанка мандата функционера прије истека времена на који је изабран, опозивом или разрјешењем врши се у складу са изборним прописима, прописима који уређују систем локалне самоуправе, статутом јединице локалне самоуправе и пословником о раду скупштине јединице локалне самоуправе.”.

Члан 5.

У члану 6. у ставу 1. ријечи: “на основу сертификата Изборне” замјењују се ријечима: “након потврде мандата од стране Централне изборне”.

Члан 6.

Члан 7. мијења се и гласи:

“Након спроведеног поступка опозива начелника, односно градоначелника, Централна изборна комисија БиХ доноси одлуку о престанку мандата опозивом, у складу са изборним прописима и прописима који уређују систем локалне самоуправе.

Рјешење о опозиву, односно разрјешењу предсједника и потпредсједника скупштине, замјеника начелника и замјеника градоначелника доноси скупштина јединице локалне самоуправе, након спроведеног поступка опозива, односно разрјешења у складу са прописима који уређују систем локалне самоуправе, статутом јединице локалне самоуправе и пословником о раду скупштине јединице локалне самоуправе.”.

Члан 7.

У члану 8. у ставу 2. ријечи: “њихових потпредсједника” замјењују се ријечима: “потпредсједника скупштине”.

Члан 8.

Члан 9. мијења се и гласи:

“Функционер своју дужност обавља са статусом запосленог лица по основу рјешења о раду на мандатни период утврђен изборним прописима.

Изузетно од става 1. овог члана, предсједник скупштине општине, потпредсједник скупштине општине и замјеник начелника општине, уколико је то статутом општине предвиђено, може обављати своју функцију волонтерски.

Функционер који своју дужност обавља волонтерски има право на накнаду у висини нето плате функционера из става 1. овог члана, у случају када због спријечености функционера из става 1. овог члана обавља његову функцију.

Накнада из става 3. овог члана утврђује се у висини нето плате функционера који своју функцију обавља са статусом запосленог лица, сразмјерно времену проведеном у обављању функције.

Одлуку о накнади из става 3. овог члана доноси скупштина општине.”.

Члан 9.

У члану 13. у ставу 2. ријеч: “писменој” замјењује се ријечју: “писаној”, а ријечи: “Изборне комисије” замјењују се ријечима: “Централне изборне комисије”.

Члан 10.

У члану 17. у ставу 1. у тачки 1. и у ставу 2. истог члана ријечи: “административној служби јединице локалне самоуправе” замјењују се ријечима: “општинској, односно градској управи”.

Послије става 3. додају се нови ст. 4. и 5., који гласе:

“Плата потпредсједника скупштине јединице локалне самоуправе који функцију обавља са статусом запосленог лица утврђује се у висини до 75% плате предсједника скупштине јединице локалне самоуправе.

Плата замјеника начелника општине, који функцију обавља са статусом запосленог лица, односно замјеника градоначелника утврђује се у висини до 75% плате начелника општине, односно градоначелника.”.

Досадашњи став 4. постаје став 6.

Члан 11.

У члану 18. додаје се нови став 2., који гласи:

“Предсједник и потпредсједник скупштине јединице локалне самоуправе, који своју функцију обављају са статусом запосленог лица, немају право на одборничку накнаду (одборнички додатак) за вријеме обављања функције и након престанка функције док остварује право на накнаду плате, у складу са овим законом.”.

Члан 12.

У члану 21. додаје се нови став 2., који гласи:

“Функционер има право и дужност на стручно оспособљавање и усавршавање путем курсева, семинара и дру-

гих видова едукације у складу са потребама јединице локалне самоуправе.”.

Члан 13.

У члану 26. ријечи: “Законом о радним односима у државним органима” и запета бришу се.

Члан 14.

У члану 27. последије тачке 4. додаје се нова тачка 5., која гласи:

“5. разрешења;”.

Досадашња тачка 5. постаје тачка 6.

Члан 15.

Члан 28. мијења се и гласи:

“Функционер по престанку функције има право на накнаду плате у трајању од шест мјесеци у висини плате коју је имао у вријеме престанка функције.

Право из става 1. овог члана нема функционер коме је у вријеме избора на функцију утврђено мировање права из радног односа у складу са законом, осим у случају када функционер не може да се врати на ранији посао због престанка постојања послодавца.

Право из става 1. овог члана престаје заснивањем радног односа или испуњавањем услова за пензију у складу са прописима о пензијском и инвалидском осигурању.

Комисија за избор и именовање доноси рјешење о праву из става 1. овог члана председника и потпредседника скупштине јединице локалне самоуправе, начелника општине и градоначелника.

Начелник општине, односно градоначелник доноси рјешење о праву из става 1. овог члана за замјеника начелника општине, односно за замјеника градоначелника.

Захтјев за остваривање права из става 1. овог члана функционер може поднијети комисији, односно органу из ст. 4. и 5. овог члана у року од 15 дана од дана престанка функције, с тим што право из става 1. овог члана остварује почев од наредног дана од дана престанка функције.

Против рјешења из ст. 4. и 5. овог члана жалба није дозвољена.”.

Члан 16.

Послије члана 30. додаје се нови члан 30а., који гласи:

“Члан 30а.

Органи јединице локалне самоуправе дужни су да у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона усагласе опште акте јединице локалне самоуправе са одредбама овог закона.”.

Члан 17.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-2283/13
31. октобра 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

1676

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о извршењу кривичних санкција Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет првој сједници, одржаној 31. октобра 2013. године, а

Вијеће народа 11. новембра 2013. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о извршењу кривичних санкција Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3510/13
12. новембра 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о извршењу кривичних санкција Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 12/10 и 117/11) у члану 5. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Лице према коме се извршава санкција не плаћа трошкове извршења, осим ако законом није другачије одређено.”.

Члан 2.

У члану 9. став 3. мијења се и гласи:

“(3) Установе имају својство правног лица, а актом о оснивању одређују се врста, тип и сједиште Установе.”.

Члан 3.

У члану 11. став 2. мијења се и гласи:

“(2) У установама из члана 10. став 1. овог закона могу постојати отворена, полуотворена и затворена одјељења.”.

У ставу 4. последије ријечи: “режимом” додају се ријечи: “и одјељења појачаног надзора и програма поступања”.

Члан 4.

У члану 16. у ставу 6. ријечи: “сагласност министра” бришу се.

Члан 5.

У члану 20. у ставу 2. ријечи: “а може организовати” замјењују се ријечју: “организује”.

Члан 6.

У члану 32. у ставу 1. ријечи: “уз сагласност министра” бришу се.

Члан 7.

У члану 35. у ставу 1. тачка г) мијења се и гласи:

“г) када испуни услове за остваривање права на старосну пензију у погледу година живота и стажа осигурања према прописима који уређују област пензијског и инвалидског осигурања или кад наврши године живота и пензијски стаж за остваривање права на старосну пензију према прописима који уређују област пензијског и инвалидског осигурања.”.

Члан 8.

У члану 40. у ставу 1. у тачки г) последије ријечи: “радњи” додају се ријечи: “или међусобно посуђивање, позајмљивање и давање на коришћење ствари, предмета и средстава која се налазе у власништву или посједу осуђеног и притвореног лица, односно запосленог”.

У тачки т) последије ријечи: “чување” додају се запета и ријечи: “неовлашћено коришћење и изношење”, а последије ријечи: “података” брише се ријеч: “и” и додаје се запета.

Послије тачке т) додаје се тачка ђ), која гласи:

“ђ) насилничко, недолучно и увредљиво понашање према другим запосленим у Установи и странкама и”.

Досадашња тачка ђ) постаје тачка у).

Члан 9.

У члану 48. у ставу 2. последије ријечи: “легитимација” додају се ријечи: “и значка”.

Став 3. мијења се и гласи:

“(3) Право на службену легитимацију и значку, поред припадника службе обезбјеђења из става 2. овог члана, има и руководиоца Установе, замјеник руководиоца Установе и инспектор у Министарству.”

Став 4. мијења се и гласи:

“(4) Правилник о легитимацији и значки из става 2. овог члана доноси министар.”

Члан 10.

У члану 56. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Надзор из става 1. овог члана, у области извршења кривичних санкција, врши Одјељење за надзор над радом Установа путем овлашћених службених лица - инспектора, а у изузетним случајевима, по посебном овлашћењу министра, и начелник Одјељења за надзор.”

Став 3. брише се.

Став 6. мијења се и гласи:

“(6) Надзор над радом Установа у погледу контроле радних односа, поред овлашћених органа за вршење надзора, по посебном овлашћењу министра, могу вршити и секретар Министарства, помоћник министра за извршење кривичних санкција и начелник одјељења за управно-правне и нормативне послове у ресору извршења кривичних санкција у Министарству.”

Досадашњи ст. 4, 5, 6. и 7. постају ст. 3, 4, 5. и 6.

Члан 11.

У члану 57. став 3. брише се.

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 3. и 4.

Члан 12.

У члану 59. у ставу 6. ријечи: “Одјељење за надзор” замјењују се ријечју: “Министарство”.

Члан 13.

У члану 60. у ставу 1. ријечи: “Одјељење за надзор” замјењују се ријечју: “министру”.

Став 4. брише се.

У ставу 5. ријеч: “жалби” замјењује се ријечју: “приговору”.

У ставу 6. ријечи: “Одјељење за надзор покреће код министра” замјењују се ријечима: “инспектор који је наложио мјере покреће”.

Досадашњи ст. 5. и 6. постају ст. 4. и 5.

Члан 14.

У члану 64. у ставу 6. после ријечи: “преузимању” додају се ријечи: “извршења казне затвора”.

Члан 15.

У члану 68. после става 3. додају се нови ст. 4. и 5., који гласе:

“(4) О датуму ступања на издржавање казне страног држављанина Установа одмах обавјештава надлежну службу за послове са странцима у Министарству безбједности Босне и Херцеговине, у складу са прописом којим се регулишу кретање и боравак странаца у БиХ.

(5) О датуму ступања на издржавање казне лица без држављанства или избјеглица Установа одмах обавјештава представника међународне организације која штити интересе лица без држављанства, односно избјеглица.”

Члан 16.

У члану 75. став 6. мијења се и гласи:

“(6) Просторије у којима осуђени бораве морају бити довољно освијетљене и природним и вјештачким свјетлом, тако да омогућава читање и рад без сметњи за вид.”

Члан 17.

У члану 90. после става 3. додаје се нови став 4., који гласи:

“(4) Рад осуђеног је саставни дио програма поступања, мора да буде сврсисходан и не смије бити понижавајући.”

Члан 18.

У члану 91. став 4. брише се.

Члан 19.

Послије члана 91. додаје се нови пододјељак 7.1., који гласи: “7.1. Привредне јединице” и нови чл. од 91а. до 91з., који гласе:

“Члан 91а.

(1) За остваривање циљева из члана 91. овог закона у установама, у оквиру привредно-инструкторске службе, оснивају се привредне јединице.

(2) Сврха оснивања привредних јединица јесте да осуђена лица која желе да раде за вријеме извршења кривичних санкција стекну, односно одрже и повећају своје радне способности, радне навике и стручна знања, ради лакшег укључивања у живот и рад по отпуштању са извршења кривичних санкција.

(3) Обука за рад и упошљавање осуђених лица обавља се у оквиру регистрованих дјелатности у складу са општим прописима за сваку поједину дјелатност.

(4) Производи и услуге из рада привредне јединице могу се користити за властите потребе установа, као и за потребе других установа.

(5) Производе и услуге привредна јединица може продавати на тржишту.

Члан 91б.

(1) Привредну јединицу оснива и укида установа, уз претходну сагласност Министарства.

(2) Привредна јединица може се основати ако су обезбјеђена средства за оснивање и почетак рада.

(3) Министарство доставља листу дјелатности којим ће се бавити привредна јединица.

Члан 91в.

Привредна јединица мора бити организована тако да постизање економске користи од рада осуђених лица не штети остварењу сврхе извршења кривичних санкција.

Члан 91г.

(1) Акт о оснивању привредне јединице садржи обавезно:

а) назив и сједиште оснивача,

б) пословни назив под којим ће пословати привредна јединица,

в) сједиште привредне јединице,

г) дјелатности којим ће се бавити привредна јединица,

д) износ средстава која се обезбјеђују за оснивање привредне јединице и почетак рада и начин њиховог обезбјеђивања, односно новчана вриједност и опис неновчаних улога привредне јединице,

ђ) овлашћења привредне јединице у правном промету,

е) одговорност привредне јединице у правном промету и

ж) границе овлашћења лица које заступа привредну јединицу.

(2) У складу са општим прописима о промјени дјелатности привредне јединице одлучује оснивач, уз претходну сагласност Министарства.

Члан 91д.

(1) Привредна јединица уписује се у судски регистар у складу са посебним прописом.

(2) Привредна јединица се у свом пословању служи пословним називом.

(3) Рад привредне јединице обавља се у оквиру регистрованих дјелатности у складу са општим прописима за сваку поједину дјелатност.

(4) У споровима који настају из пословања привредне јединице привредну јединицу заступа Правобранилаштво Републике Српске.

Члан 91ђ.

(1) Радам привредне јединице руководи помоћник директора привредно-инструкторске службе у казнено-правној установи (у даљем тексту: помоћник директора).

(2) Помоћник директора непосредно организује рад привредне јединице, заступа привредну јединицу и за свој рад одговара директору установе.

(3) Финансијско пословање привредне јединице врши се преко рачуна посебних намјена у оквиру система јединственог рачуна трезора Републике.

(4) Привредна јединица дужна је да успостави систем рачуноводства и финансијског извјештавања у складу са прописима којима се уређује рачуноводство и финансијско извјештавање буџетских корисника.

Члан 91е.

Осуђена лица која раде у оквиру привредне јединице имају право на накнаду за свој рад.

Члан 91ж.

Средства која се остваре у оквиру привредне јединице користе се за:

а) обезбјеђење средстава привредним јединицама за рад и пословање,

б) финансирање дијела издржавања казни затвора осуђених лица,

в) учешће у изградњи објекта за извршење кривичних санкција,

г) инвестиције у привредним јединицама или

д) изградњу, доградњу, адаптацију и опремање објеката за осуђена лица.

Члан 91з.

(1) За проширење дјелатности и реконструкцију привредна јединица може код банке и других финансијских организација користити зајмове и кредите само под условом да је програм одобрен од стране оснивача, уз претходну сагласност Министарства.

(2) Уговор о кредиту или зајму за инвестициона улагања привредна јединица може закључити, уз претходну сагласност Министарства.”

Члан 20.

У члану 100. последије става 3. додаје се нови став 4., који гласи:

“(4) Руководилац Установе, по препоруци љекара, може осуђеници-мајци у случају лијечења новорођенчета одобрити боравак у здравственој установи.”

Члан 21.

У члану 101. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Одлуку о смјештају осуђеног лица из става 1. овог члана доноси руководица Установе на приједлог љекара Установе и специјалисте неуропсихијатра кога ангажује Установа.”

Члан 22.

У члану 104. у ставу 1. последије ријечи: “обавијестити” додају се ријечи: “надлежно тужилаштво.”

Члан 23.

У члану 110. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Основно и средње стручно образовање осуђених лица може се организовати у складу са важећим прописима из области образовања.”

Члан 24.

У члану 111. у ставу 1. последије ријечи: “дужне да” додају се ријечи: “у складу са својим могућностима”.

Члан 25.

У члану 113. став 1. мијења се и гласи:

“(1) За добро понашање и залагање на раду, као и активно учешће у реализацији програма поступања, осуђеним

лицама могу се одобравати погодности, водећи се начелом индивидуализације извршавања казне.”

Члан 26.

У члану 123. у ставу 1. у тачки а) последије ријечи: “болести” додају се ријечи: “или му се знатно погоршала постојећа хронична болест, а нема услова за лијечење у установи”.

У тачки д) последије ријечи: “материнства” додају се ријечи: “или тежег, односно неизљечивог обољења новорођенчета”.

Члан 27.

У члану 128. у ставу 1. тачка и) мијења се и гласи:

“и) производња, уношење, посједовање, препродаја и уживање алкохола, опојних дрога и психоактивних материја у Установи и ван Установе током коришћења погодности,”

У тачки с) последије ријечи: “дјело” додају се запета и ријечи: “прекршај или тежи дисциплински прекршај,”

Послије тачке т) додају се т. ђ) и у), које гласе:

“ђ) пружање отпора или физички напад на службено лице,

у) занемаривање радне обавезе која је проузроковала или је могла проузроковати штетне посљедице већег обиља,”

Досадашње т. ђ) и у) постају т. ф) и х).

Члан 28.

У члану 129. у ставу 8. ријеч: “опроштене” брише се.

У ставу 9. ријечи: “максималним обезбјеђењем и интензивним програмом поступања” замјењују се ријечима: “појачаним надзором”.

Члан 29.

У члану 132. став 1. брише се.

Досадашњи ст. 2, 3. и 4. постају ст. 1, 2. и 3.

Члан 30.

Послије члана 132. додаје се нови члан 132а., који гласи:

“Члан 132а.

(1) Дисциплинска казна упућивања у самицу подразумева искључење осуђеног лица из заједничких активности с другим осуђеницима током цијелог дана и ноћи.

(2) Прије извршења дисциплинске казне упућивање у самицу обавезан је љекарски преглед.”

Члан 31.

У члану 135. у ставу 1. последије ријечи: “казне” додају се ријечи: “упућивање у самицу”.

Члан 32.

Послије члана 136. додаје се нови одјељак 18а., који гласи: “18а. Мјере за одржавање реда и безбједности” и нови члан 136а., који гласи:

“Члан 136а.

(1) У циљу одржавања реда и безбједности у Установи, према осуђеном лицу могу се примијенити оне мјере за одржавање реда и безбједности које су утврђене овим законом и прописима донесеним на основу овог закона и само у мјери у којој је то неопходно.

(2) Мјере за одржавање реда и безбједности су посебне мјере и мјере принуде.”

Члан 33.

У члану 137. у ставу 2. у тачки ђ) ријечи: “максималним обезбјеђењем и интензивним програмом поступања” замјењују се ријечима: “појачаног надзора и програмом поступања”.

Члан 34.

У члану 141. у ставу 1. ријечи: “максималним обезбјеђењем и интензивним програмом поступања” замјењују се ријечима: “појачаног надзора и програмом поступања”.

У ставу 4. ријечи: “резултата након интензивног програма поступања” бришу се.

Члан 35.

У члану 147. у ставу 4. ријечи: “т. в), г), д), ђ), е), ж) и з)” замјењују се ријечима: “из члана 144. т. в), г), д), ђ), е), ж) и з) овог закона”.

Члан 36.

У члану 150. у ставу 1. у тачки д) послје ријечи: “типа” додају се запета и ријечи: “односно затвореног одјељења Установе”.

Члан 37.

У члану 160. послје става 1. додаје се став 2., који гласи:

“(2) Ако осуђено лице од дана подношења молбе или приједлога Установе за условни отпуст до дана доношења одлуке Комисије учини тежи дисциплински прекршај, Установа је дужна о томе да одмах обавијести Комисију.”.

Досадашњи ст. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9. и 10. постају ст. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. и 11.

Члан 38.

У члану 162. послје става 3. додају се нови ст. 4. и 5., који гласе:

“(4) О датуму отпуштања са издржавања казне затвора страног држављанина Установа, у року од 30 дана прије истека казне, обавјештава надлежну службу за послове са странцима у Министарству безбједности Босне и Херцеговине, у складу са прописом којим се регулишу кретање и боравак странаца у БиХ.

(5) О датуму отпуштања са издржавања казне затвора лица без држављанства или избјеглица Установа, у року од 30 дана прије истека казне, обавјештава представника међународне организације која штити интересе лица без држављанства, односно избјеглица.”.

Члан 39.

У члану 177. послје ријечи: “обавјештава” додају се ријечи: “надлежно тужилаштво”.

Члан 40.

Члан 252. брише се.

Члан 41.

Послје члана 258. додаје се нови члан 258а., који гласи:

“Члан 258а.

(1) Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети правилник из члана 48. став 4. овог закона.

(2) До доношења правилника из става 1. овог члана примјењиваће се Правилник о службеној легитимацији радника Министарства правде и радника казнено-поправних установа Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 35/11).”.

Члан 42.

Послје члана 259. додаје се нови члан 259а., који гласи:

“Члан 259а.

Установе су дужне да своје пословање ускладе са одредбама овог закона у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.”.

Члан 43.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-2282/13
31. октобра 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

1677

На основу члана 8а. став 4. Закона о удружењима и фондацијама Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 52/01 и 42/05) и члана 43. став 2. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 35. сједници, одржаној 08.11.2013. године, д о н о с и

УРЕДБУ

О ИЗМЈЕНИ УРЕДБЕ О ПОСТУПКУ ЗА ДОДЈЕЛУ И ПРЕСТАНАК СТАТУСА УДРУЖЕЊА ОД ЈАВНОГ ИНТЕРЕСА (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 71/05 и 65/07)

Члан 1.

У Уредби о поступку за додјелу и престанак статуса удружења од јавног интереса (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 71/05 и 65/07) у члану 3а. ријечи: “сваке три године” замјењују се ријечима: “сваких пет година”.

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2383/13
8. новембра 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1678

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у вези с чланом 5. став 2. Закона о извршењу Бушета Републике Српске за 2013. годину (“Службени гласник Републике Српске”, број 116/12), Влада Републике Српске, на 36. сједници, одржаној 13.11.2013. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА - ТЕКУЋИ ГРАНТОВИ ЗА НАЦИОНАЛНЕ ПАРКОВЕ “СУТЈЕСКА” И “КОЗАРА”

I

Даје се сагласност Министарству за просторно уређење, грађевинарство и екологију (организациони код 1956) на План утrophка средстава, са позиције 415200 - текући грантови за националне паркове “Сутјеска” и “Козара”, за период 1. јануар - 30. новембар 2013. године, у износу од 129.700,00 КМ.

II

Новчана средства из тачке I ове одлуке додјељују се националним парковима за редован рад и распоређују се на следећи начин:

- Национални парк “Сутјеска”,
у износу од 77.820,00 КМ,
- Национални парк “Козара”,
у износу од 51.880,00 КМ.

III

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију и Министарство финансија.

IV

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2402/13
13. новембра 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1679

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 2. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2013. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 116/12), Влада Републике Српске на 35. сједници, одржаној 08.11.2013. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА****I**

Даје се сагласност на План утрошка средстава Казнено-поправног завода Бијељина (организациони код 1056), за период 1. јануар - 31. октобар 2013. године, на позицији 511 300 - издаци за набавку постројења и опреме, у износу од 132.700,00 КМ.

II

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија и Казнено-поправни завод Бијељина.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2396/13
8. новембра 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1680

На основу члана 14. Закона о експропријацији ("Службени гласник Републике Српске", бр. 112/06, 37/07, 66/08 и 110/08) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 36. сједници, одржаној 13.11.2013. године, д о н о с и

ОДЛУКУ**О УТВРЂИВАЊУ ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА****I**

Утврђује се да је од општег интереса изградња новог моста на регионалном путу Р 459, дионица Вршани-Рача, па се у ту сврху може извршити потпуна експропријација некретнина означених као:

- дио к.ч. број 743, зв. "Ступањ", у нарави њива 5. класе, површине 7624 м², шума 3. класе, површине 650 м² и њива 4. класе, површине 3812 м², укупно 12086 м², уписане у посједовни лист број 154 к.о. Вршани, у којем је као корисник уписан Јовичић (Милорада) Јово из Вршана са дијелом 1/1. Предметне некретнине одговарају дијелу старе грађевне парцеле означене као к.ч. број 1147/3 уписана у з.к. уложак број 54 к.о. Вршани и дијелу старе грађевне парцеле означене као к.ч. број 1150/4 уписана у з.к. уложку број 353 к.о. Вршани;

- дио к.ч. број 184, зв. "Ступањ", у нарави шума 3. класе, површине 400 м² и њива 5. класе, површине 7220 м², укупно 7620 м², уписане у посједовни лист број 162 к.о. Доњи Драгаљевац, у којем је као корисник уписан Стевановић (Живојина) Вељко из Доњег Драгаљевца са дијелом 1/1. Предметне некретнине одговарају дијелу старе грађевне парцеле означене као к.ч. број 1148 уписана у з.к. уложак број 400 к.о. Вршани;

- дио к.ч. број 179, зв. "Ступањ", у нарави њива 5. класе, површине 3920 м², уписане у посједовни лист број 146 к.о. Доњи Драгаљевац, у којем је као корисник уписан Спасојевић (Цвике) Станислав из Вршана са дијелом 1/1. Предметне некретнине одговарају дијелу старе грађевне парцеле означене као к.ч. број 1150/6 уписана у з.к. уложак број 353 к.о. Вршани;

- дио к.ч. број 183, зв. "Ступањ", у нарави њива 5. класе, површине 6919 м², уписане у посједовни лист број 249 к.о. Доњи Драгаљевац, у којем је као корисник уписана Симић (Драгомира) Ружица из Вршана са дијелом 1/1. Предметне некретнине одговарају дијелу старе грађевне парцеле означене као к.ч. број 1148 уписана у з.к. уложак број 400 к.о. Вршани;

- дио к.ч. број 824, у нарави њива 6. класе, површине 3756 м², уписане у посједовни лист број 208 к.о. Горње Црњелово, у којем је као корисник уписан Јарамазовић (Јове) Митар из Горњег Црњелова са дијелом 1/1. Предметне некретнине одговарају дијелу старе грађевне парцеле означене као к.ч. број 352/1 уписана у з.к. уложак број 1078 к.о. Горње Црњелово.

II

Корисник експропријације је Република Српска.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2404/13
13. новембра 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з), члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11 и 37/12), Влада Републике Српске, на 35. сједници, одржаној 08.11.2013. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА МИНИСТРА ЗА РЕСОР ЗА РАЧУНОВОДСТВО И РЕВИЗИЈУ У МИНИСТАРСТВУ ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

1. Миле Баника, дипломирани економиста, поставља се за вршиоца дужности помоћника министра за Ресор за рачуноводство и ревизију у Министарству финансија Републике Српске, на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2390/13
8. новембра 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з), члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11 и 37/12), Влада Републике Српске, на 35. сједници, одржаној 08.11.2013. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА МИНИСТРА ЗА РЕСОР ЗА УПРАВЉАЊЕ ДУГОМ У МИНИСТАРСТВУ ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

1. Биљана Богичевић, магистар економских наука, поставља се за вршиоца дужности помоћника министра за Ресор за управљање дугом у Министарству финансија, на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2389/13
8. новембра 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 42. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11

и 37/12), Влада Републике Српске, на 35. сједници, одржаној 08.11.2013. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА РЕПУБЛИЧКЕ УПРАВЕ ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ

1. Младен Ковачевић поставља се за вршиоца дужности директора Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове, на период до 90 дана, почевши од 02.11.2013. године.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2385/13
8. новембра 2013. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1681

На основу члана 49. став 5. Закона о ловству (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 60/09 и 50/13) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА РЈЕШЕЊА О ЦЈЕНОВНИКУ ОДСТРЕЛА, КОРИШЋЕЊА ДИВЉАЧИ И УСЛУГА У ЛОВИШТУ

Члан 1.

У Рјешењу о цјеновнику одстрела, коришћења дивљачи и услуга у ловишту (“Службени гласник Републике Српске”, број 40/11) у тачки 1. послје ријечи: “прописују се” додаје се ријеч: “минималне”.

Члан 2.

У тачки 13. послје ријечи: “у лову” додаје се ријеч: “вука”.

Члан 3.

Тачка 14. брише се.

Члан 4.

У тачки 16. у подтачки а) у осмој алинеји послје ријечи: “- од 120 до 129,99 поена” додају се ријечи: “сваки следећи поен”.

Члан 5.

Тачка 19. мијења се и гласи:

“Дневна организациона такса за лов мрког медвједа износи 100 КМ.

Дозвољено вријеме лова мрког медвједа је у периоду од 1. октобра до 15. маја.

Трофејна вриједност мрког медвједа у СИС поенима изражена у КМ износи:

- до 149,99 поена	1.200 КМ,
- од 150 до 199,99 поена	2.500 КМ,
- од 200 до 249,99 поена	3.800 КМ,
- од 250 до 274,99 поена	5.500 КМ,
- од 275 до 299,99 поена	7.000 КМ,
- од 300 поена	8.500 КМ,
- преко 300 поена, сваки поен до 400 поена	70 КМ,
- преко 400 поена, сваки следећи поен	120 КМ.

За рањеног, а непронађеног мрког медвједа ловац плаћа 50% процијењене вриједности примјерка.

За промашај мрког медвједа ловац плаћа 300 КМ.

Ловцу као трофеј припадају лобања и крзно медвједа.

Вриједност меса мрког медвједа без утробе, крзна, главе и шапа износи 20 КМ по једном килограму.”.

Члан 6.

У тачки 22. у алинеји 8. послје ријечи: “грлицу” додају се ријечи: “малу бекасину”.

Члан 7.

Ово рјешење ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 12.01-12933/13

1. новембра 2013. године
Бања Лука

Министар,
Др Стево Мирјанић, с.р.

1682

Министар рада и борачко-инвалидске заштите Републике Српске, на основу члана 2. тачка р) Закона о заштити на раду (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 1/08 и 13/10) и Рјешења број: 16-04/3-170-18-2/2013, од 06.11.2013. године, и з д а ј е

ЛИЦЕНЦУ

Послодавац Института а.д., Ул. Вука Караџића бр. 34, Лукавица, Источно Сарајево, испуњава услове за обављање послова заштите и здравља на раду, прегледа и испитивања средстава за рад и средстава и опреме за личну заштиту на раду.

Ова лиценца се издаје на период од четири године, и то од 06.11.2013. године до 06.11.2017. године, а протеком тог рока подлијеже обавезном обнављању.

Лиценца се објављује у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број регистра: 16/2013
6. новембра 2013. године
Бања Лука

Министар,
Петар Ђокић, с.р.

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10 и 86/10) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ОСНИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ БИЛЕЋА ГРАД, ОПШТИНА БИЛЕЋА

1. Утврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Билећа Град, општина Билећа, и то за катастарске парцеле бр.: 778/2, 856, 792, 774 и 778/1, укупне површине 13784 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Билећа Град, општина Билећа, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар непокретности основан у складу са Законом о премјеру и катастру непокретности (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 34/06, 110/08 и 15/10) за катастарске парцеле бр.: 778/2, 856, 792, 774 и 778/1, уписане у Лн. бр. 403 к.о. Билећа Град, општина Билећа, као и земљишна књига, и то за парцеле бр.: 984/9, 984/40 и 984/41, уписане у зк. ул. број: 97,

парцелу 984/11, уписану у зк. ул. бр. 96, и парцеле 990/9 и 908/4, уписане у зк. ул. 374 к.о. Билећа.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 21.04/951-728/13
24. октобра 2013. године
Бања Лука

В.д. директора,
Младен Ковачевић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10 и 86/10) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ОСНИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ БУДАЊ, ОПШТИНА ФОЧА

1. Утврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Будањ, општина Фоча, и то за катастарске парцеле бр.: 273, 274, 630, 631, 632, 633, 634, 642, 738, 739, 743, 776 и 777, укупне површине 52239 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Будањ, општина Фоча, за катастарску парцелу наведену у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Будањ, општина Фоча, и то за катастарске парцеле бр.: 273, 274, 630, 631, 632, 633, 634, 642, 738, 739, 743, 776 и 777, уписане у посједовни лист број 73 к.о. Будањ, општина Фоча.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 21.04/951-631/13
24. октобра 2013. године
Бања Лука

В.д. директора,
Младен Ковачевић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10 и 86/10) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ОСНИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ ФОЧА, ОПШТИНА ФОЧА

1. Утврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Фоча, општина Фоча, и то за катастарску парцелу број: 1819/7, укупне површине 11567 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Фоча, општина Фоча, за катастарску парцелу наведену у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Фоча, општина Фоча, и то за катастарску парцелу број: 1819/7, уписану у посједовни лист број: 2894 к.о. Фоча, општина Фоча.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 21.04/951-483/13
24. октобра 2013. године
Бања Лука

В.д. директора,
Младен Ковачевић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10 и 86/10) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ОСНИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ БАЊА ЛУКА 8, ГРАД БАЊА ЛУКА

1. Утврђује се да је катастар непокретности, за дио катастарске општине Бања Лука 8, град Бања Лука, и то за катастарске парцеле бр.: 190/1 и 190/2, укупне површине 381 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Бања Лука 8, град Бања Лука, за катастарску парцелу наведену у тачки 1. овог рјешења, ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Бања Лука 8, град Бања Лука, и то за катастарске парцеле бр.: 190/1 и 190/2, као и земљишна књига за парцеле бр.: 30/30 и 30/145, уписане у зк. ул. број: 705 к.о. Бања Лука и к.ч. 30/143 и 30/33, уписане у зк. ул. 505 к.о. Бања Лука, град Бања Лука.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 21.04/951-1133/13
12. новембра 2013. године
Бања Лука

В.д. директора,
Младен Ковачевић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12) и члана 22. Закона о премјеру и катастру непокретности (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 34/06, 110/08 и 15/10), а у вези са чланом 185. Закона о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12), в.д. директора Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ДОПУНИ РЈЕШЕЊА О СТУПАЊУ НА СНАГУ КАТАСТРА НЕКРЕТНИНА ДИЈЕЛА ПОДРУЧЈА ОПШТИНЕ ДОБОЈ, ОБЈАВЉЕНОГ У “Службеном гласнику Републике Српске”, број 10/99

I

Рјешење о ступању на снагу катастра некретнина дијела подручја општине Добој, број: 03-952-16/99, од 05.03.1999. године, објављено у “Службеном гласнику Републике Српске”, број 10/99, допуњава се тако што прилог истом чини и парцела земљишне књиге број 209/1, за катастарску општину Станић Ријека, за коју није израђен катастар некретнина, па и даље остаје на снази катастар земљишта и земљишна књига.

II

Ово рјешење ступа на снагу у року од осам дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 21.04/951-1432/13
13. новембра 2013. године
Бања Лука

В.д. директора,
Младен Ковачевић, с.р.

Списак

парцела старог премјера (земљишна књига и катастар земљишта) катастарске општине Станић Ријека, за које нису утврђена права на некретностима

КО Станић Ријека: к.ч. број 209/1.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број У 18/13, рјешавајући захтјев **Огњена Тадића, председavajuћег Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине**, на основу члана IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине, члана 59 став 2 алинеја 2 и члана 61 ст. 1 и 5 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 60/05, 64/08 и 51/09), у саставу:

- Валерија Галић, председница,
- Миодраг Симовић, потпредседник,
- Сеада Палаврић, потпредседница,
- Маро Тадић, судија,
- Constance Grewe, судија,
- Мирсад Ђеман, судија,
- Маргарита Цаца-Николовска, судија и
- Златко М. Кнежевић, судија,

на сједници одржаној 27. септембра 2013. године, д о н и о ј е

ОДЛУКУ

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Утврђује се да Изјава Клуба делегата бошњачког народа у Дому народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине о деструктивности по витални интерес бошњачког народа у Босни и Херцеговини у Приједлогу закона о измјенама и допунама Закона о сукобу интереса у институцијама власти Босне и Херцеговине број 01.02-02-1-23/13 од 20. маја 2013. године, испуњава услове процедуралне исправности из члана IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине.

Утврђује се да Приједлогом закона о измјенама и допунама Закона о сукобу интереса у институцијама власти Босне и Херцеговине број 01.02-02-1-23/13 од 20. маја 2013. године, у дијелу у ком прописује оснивање и састав Комисије за одлучивање о сукобу интереса, није повријеђен витални интерес бошњачког народа у Босни и Херцеговини.

Поступак усвајања Закона о измјенама и допунама Закона о сукобу интереса у институцијама власти Босне и Херцеговине број 01.02-02-1-23/13 од 20. маја 2013. године треба да се проведе сходно процедури из члана IV/3д) Устава Босне и Херцеговине.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

Образложење

I - Увод

1. Огњен Тадић, председavajuћи Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (у даљем тексту: подносилац захтјева), поднио је 18. јула 2013. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) захтјев за испитивање регуларности поступка, односно утврђивања да ли постоји или не постоји уставни основ да се Приједлог закона о измјенама и допунама Закона о сукобу интереса у институцијама власти Босне и Херцеговине број 01.02-02-1-23/13 од 20. маја 2013. године (у даљем тексту: Приједлог закона) прогласи штетним по витални интерес бошњачког народа.

II - Захтјев

а) Наводи из захтјева

2. Подносилац захтјева је навео да је на 30. сједници Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Дом народа), одржаној 15. јула 2013. године, разматран захтјев Савјета министара Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Савјет министара) да се разматра Приједлог закона (уз захтјев достављен захтјев Савјета министара у ком је наведено да се тражи хитно разматрање, будући да се врши усклађивање постојећих рјешења с међународним документима - укидање санкције која се односи на забрану кандидовања на изборима). Након усвајања захтјева да се размотри Приједлог закона по хитном поступку (осам гласова "за" и два гласа "против") делегати у Клубу бошњачког народа: Халид Гењац, Сулејман Тихић и Нермина Капетановић, на

основу члана 161 Пословника Дома народа, прогласили су Приједлог закона штетним по витални интерес бошњачког народа. Након проглашења Приједлога закона штетним по витални интерес бошњачког народа прекинута је расправа и приступило се гласању о томе да ли је Приједлог закона штетан по витални интерес бошњачког народа. Клуб српског народа се с четири гласа "против" изјаснио да Приједлог закона не сматра штетним по витални национални интерес бошњачког народа. Клуб хрватског народа се, с три гласа "против", изјаснио да Приједлог закона не сматра штетним по витални национални интерес бошњачког народа. Клуб бошњачког народа се с два гласа "за" и једним гласом "против" изјаснио да Приједлог закона сматра штетним по витални национални интерес бошњачког народа (подносилац захтјева доставио је неауторизован транскрипт и копију непотписаног записника са сједнице Дома народа одржане 15. јула 2013. године). Подносилац захтјева је даље навео да се већина делегата у клубовима хрватског и српског народа изјаснила против тога да је Приједлог закона штетан по витални интерес бошњачког народа, формирана је Заједничка комисија за рјешавање питања виталног интереса (у даљем тексту: Заједничка комисија), коју чине три делегата, по један из сваког конститутивног народа (Халид Гењац, Борјана Кришто и Драгутин Родић). Заједничка комисија је 15. јула 2013. године одржала сједницу на којој су чланови Заједничке комисије Борјана Кришто и Драгутин Родић остали при својим ставовима да се противе тврдњи да је Приједлог закона штетан по витални интерес. Осим тога, Заједничка комисија је констатовала да није постигла рјешење и утврдила да, у складу с одредбама Устава Босне и Херцеговине, предмет треба да се упути Уставном суду (подносилац захтјева доставио записник са сједнице Заједничке комисије од 15. јула 2013. године).

3. Из Изјаве Клуба делегата бошњачког народа од 15. јула 2013. године, коју су потписали Сулејман Тихић, Нермина Капетановић и Халид Гењац (копију изјаве подносилац захтјева доставио уз захтјев, у даљем тексту: Изјава), слиједи да подносиоци Изјаве проглашавају Приједлог закона штетним по витални интерес бошњачког народа. У образложењу разлога за наведено подносиоци изјаве су навели да, иако нису били испуњени услови из члана 122 Пословника Дома народа (степен хитности и једноставност закона), Савјет министара захтијева да се наведени закон разматра по хитном поступку, а разматрање по хитном поступку подразумијева усвајање закона како је предложен, без могућности било какве измјене његовог садржаја у парламентарној процедури. Затим, Приједлог закона предвиђа да се успостави Комисија за одлучивање о сукобу интереса (у даљем тексту: Комисија) која би уместо Централне изборне комисије Босне и Херцеговине одлучивала о сукобу интереса и санкцијама. Предложеном начином одлучивања и саставом Комисије, у ком су двије трећине чланова представници и делегати, није могуће да се постигне неопходан степен независности и ефикасности у његовом раду. Преко свог састава, таква Комисија би била подложна политичком утицају и утицајима који би онемогућавали да се донесе неопходне одлуке о стручно-правним питањима из области спречавања сукоба интереса. Осим тога, Приједлог закона елиминира право на жалбу против одлука Комисије што је апсолутно неприхватљиво. Усвајање Приједлога закона с наведеним недостацима онемогућило би спречавање сукоба интереса у институцијама власти Босне и Херцеговине и уништило достигнуте стандарде у овој области, што је од суштинског значаја за борбу против корупције. Због наведеног усвајање Приједлога закона би било штетно за витални интерес бошњачког народа, али и свих других народа и грађана у Босни и Херцеговини.

4. Из изјаве Клуба делегата хрватског народа, Борјана Кришто, чланице Заједничке комисије од 16. јула 2013. године (изјава достављена уз захтјев), слиједи да Приједлог закона није штетан по витални интерес бошњачког народа, јер не прави разлику по националном основу. Приједлог закона није закон који се односи на један одређени народ, него на све изабране дужноснике, носиоце извршних дужности и савјетнике у институцијама власти Босне и Херцеговине. Даље, одредбама члана 3 ст. 2 и 3 Приједлога закона је, између осталог, прописан састав Комисије и начин његовог именовања, из чега слиједи да нити један народ не ставља у неравноправни положај. Такође је одредбама члана 4 Приједлога закона прописан начин одлучивања, тако да "Комисија одлуке доноси већином гласова свих чланова, које подразумијевају гласове најмање по два члана из сваког конститутивног народа", чиме је додатно уведен механизам којим су за доношење одлука потребна најмање два члана из сваког конститутивног народа. Због наведеног, у потпуности остаје при своме ставу и ставу Клуба делегата хрватског народа, односно њиховом изјашњењу са сједнице Дома народа одржане 15. јула 2013. године.

5. Из изјаве Клуба делегата српског народа, Драгутина Родића, члана Заједничке комисије од 16. јула 2013. године (изјава достављена уз захтјев), слиједи потпуно идентичан садржај као и у

изјави Клуба делегата хрватског народа, Борјане Кришто, чланице Заједничке комисије од 16. јула 2013. године, односно "да у потпуности остаје при своме ставу и ставу Клуба делегата српског народа, односно њиховом изјашњењу са сједнице Дома народа одржане 15. јула 2013. године".

б) Одговор на захтјев

6. Уставни суд је нашао да је у конкретном случају задовољен услов контрадикторности поступка пред Уставним судом тиме што је подносилац захтјева уз захтјев доставио изјаве Клуба делегата српског народа, Драгутина Родића, члана Заједничке комисије и Клуба делегата хрватског народа, Борјане Кришто, чланице Заједничке комисије, који су, у своје име и у име клубова делегата српског и хрватског народа, оспорили наводе подносилаца Изјаве, због чега није тражио изјашњење на захтјев клубова хрватског и српског народа.

V - Релевантни прописи

7. У Закону о сукобу интереса у институцијама власти Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 13/02, 16/02, 14/03, 12/04, 63/08 и 18/12) релевантне одредбе гласе:

Члан 1.

Опште одредбе

1. "С циљем спречавања сукоба интереса овим законом" уређују се посебне обавезе изабраних званичника, носилаца извршних функција и савјетника у институцијама власти БиХ у обављању "јавне функције".

2. Сукоб интереса постоји у ситуацијама у којима изабрани званичници, носиоци извршних функција и савјетници имају приватни интерес који утиче или може утицати на законитост, отвореност, објективност и непристрасност у обављању "јавне функције".

"Треће поглавље - ИМПЛЕМЕНТАЦИЈА И ПОСТУПАК ПРЕД ЦЕНТРАЛНОМ ИЗБОРНОМ КОМИСИЈОМ БиХ"

Члан 17.

Провођење

1. Изборна комисија у складу са овим законом обавља следеће функције:

а) дјелује на основу овог закона како би осигурало политичку одговорност и вјеродостојност изабраних званичника, носилаца извршних функција и савјетника, водећи рачуна о заштити интегритета "јавне" функције;

б) доноси упуте, прописује обрасце и организацију регистра ради примјене одредби овог закона;

ц) доноси правилник о вођењу регистра, "обрасце", проведена правила о вођењу поступка и достављању одлука те састављању извјештаја;

д) доноси одлуке о томе да ли неко дјеловање или пропуст представља повреду одредби овог закона;

"е) подноси годишњи извјештај о свом раду Парламентарној скупштини БиХ, Предсједништву БиХ и јавности и".

ф) подноси извјештај надлежном тужиоцу "у сваком" случају кршења овог закона које може представљати кршење кривичног закона.

"Члан 19.

(Жалбени поступак)

1. Жалбу на одлуку Централне изборне комисије БиХ, из области примјене овог закона, рјешава Апелационо одјељење Суда Босне и Херцеговине.

2. Жалба се подноси у року од 15 дана од дана пријема одлуке, преко Централне изборне комисије БиХ."

8. У Приједлогу закона о измјенама и допунама закона о сукобу интереса у институцијама власти Босне и Херцеговине број 01.02-02-1-23/13 од 20. маја 2013. године релевантне одредбе гласе:

Члан 2.

Иза члана 16. назив трећег поглавља мијења се и гласи:

"Треће поглавље - КОМИСИЈА ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ О СУКОБУ ИНТЕРЕСА"

Члан 3.

Члан 17. мијења се и гласи:

"Члан 17. ст. 1, 2, 3, 4. и 6.

Имплементација

1. Ради провођења овог закона оснива се Комисија за одлучивање о сукобу интереса (у даљем тексту: Комисија).

2. Комисија се састоји од девет чланова од којих су по три члана Заступничког дома и Дома народа Парламентарне скупштине БиХ, те директора и два замјеника директора Агенције за превенцију корупције и координацију борбе против корупције БиХ (у даљем тексту: Агенција) који су чланови Комисије по положају.

3. Чланове Комисије именују оба дома Парламентарне скупштине БиХ на приједлог Заједничког колегија оба дома Парламентарне скупштине БиХ.

4. Најмање једна трећина чланова Комисије из реда заступника и делегата бит ће из опозиционих странака, од чега најмање један члан из реда делегата Дома народа и најмање један члан из реда заступника Заступничког дома.

6. Чланови Комисије бирају предсједника и замјеника предсједника. Предсједник Комисије мора бити из реда заступника - делегата опозиционих странака.

Члан 4.

Након члана 17. додаје се члан 17 а. који гласи:

"Члан 17а.

1. Комисија дјелује на основу овог закона, добрих обичаја, политичке одговорности и вјеродостојности изабраних званичника, носиоца извршне функције и савјетника.

2. Комисија одлуке доноси већином гласова свих чланова, која подразумева гласове најмање по два члана из сваког конститутивног народа.

3. Комисија доноси Пословник о раду.

4. Комисија, ради примјене одредби овог закона даје мишљења, доноси упутства, прописује обрасце и начин вођења регистра. Комисија доноси Правилник о начину вођења регистра, којим се прописују правила о вођењу регистра и о обрасцима, као и друга питања нужна за функционирање регистра; доноси Правилник о поступку којим се прописују проведена правила о вођењу поступка и достављању одлуке, те састављању извјештаја.

5. Комисија доноси одлуку о томе је ли одређено дјеловање или пропуст повреда одредби овог закона. Одлука Комисије мора бити образложена.

6. Комисија подноси Извјештај о раду Парламентарној скупштини БиХ једном годишње.

Члан 6.

Члан 19. мијења се и гласи:

"Члан 19.

Управни спор

Против одлуке којом се изабраном званичнику, носиоцу извршне функције или савјетнику изриче санкција из члана 20. став 1. овог закона није допуштена жалба, али се може покренути управни спор пред судом Босне и Херцеговине".

VI - Допустивост

9. У конкретном случају захтјев је поднио председавајући Дома народа, тако да у односу на овлашћеног подносиоца захтјев испуњава један од критеријума допустивости. У погледу осталих критеријума допустивости, Уставни суд сматра да они зависе од самог тумачења надлежности Уставног суда из члана IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине.

10. Уставни суд подсјећа да је суштина надлежности Уставног суда из члана IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине рјешавање питања "процедуралне исправности". Што појам "процедурална исправност" подразумева, треба да се закључи циљним и систематским тумачењем, прије свега, одредаба члана IV/3 Устава Босне и Херцеговине.

11. Сходно одредбама члана IV/3д) до ф) Устава Босне и Херцеговине, јасно је да се процедура за проглашење једне одлуке деструктивном по витални интерес конститутивног народа састоји од позивања већине делегата из клуба једног народа (најмање три делегата) на члан IV/3е) Устава Босне и Херцеговине. Последица тога јесте строжи критеријум гласања, односно за доношење такве одлуке потребна је сагласност Дома народа коју је изгласала већина делегата сва три конститутивна народа који су присутни и који гласају. На тај начин је омогућен наставак парламентарне процедуре упркос приговору о деструктивности по витални интерес једног конститутивног народа, али према строжим демократским захтјевима, јер појам парламентарне већине добија другу димензију. Уколико Дом народа не успије да постигне захтијевану већину, одлука не може да прође парламентарну процедуру у Дому народа, јер нема његово повјерење. Међутим, ако не дође до гласања, јер већина делегата неког конститутивног народа стави примједбу позивањем на витални интерес, обуставља се процедура гласања о предложеној одлуци и Дом народа поступа према члану IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине.

12. Дакле, из релевантних одредаба Устава Босне и Херцеговине јасно произилази да је процедура заштите виталних интереса једног народа јасно и децидирано прописана цитираним одредбама и да та процедура мора да се поштује. У вези с тим, Уставни суд запажа да су Изјаву потписала три делегата Клуба бошњачког народа, и то: Халид Гењац, Сулејман Тихић и Нермина Капетановић, дакле, већина делегата Клуба бошњачког народа. Клубови делегата српског народа (четири гласа "против") и хрватског народа (три гласа "против") су гласали против Изјаве. Те чињенице Уставни суд је утврдио из навода подносилаца захтјева и из документације достављене уз захтјев. Даље, након гласања којим није постигнута сагласност о томе да је Приједлог закона штетан по витални интерес бошњачког народа, формирана је Заједничка комисија, коју чине Халид Гењац, Борјана Кришто и Драгутин Родић, која се састала 15. јула 2013. године. Међутим, Заједничка комисија није пронашла рјешење, већ је утврдила да спорно питање треба да се упути Уставном суду на даљи поступак. Уставни суд је наведено утврдио из навода подносиоца захтјева и записника са сједнице Заједничке комисије од 15. јула 2013. године, који је подносилац захтјева, такође, доставио уз захтјев. Након тога, Клуб делегата српског народа, члан Заједничке комисије и Клуб делегата хрватског народа, члан Заједничке комисије, дали су 16. јула 2013. године писане изјаве у којима су навели да у потпуности остају при својим ставовима и ставовима својих клубова са сједнице Дома народа од 15. јула 2013. године. Из наведеног слиједи да је у конкретном случају испуњен захтјев допуштности у односу на процедуру достављања предмета Уставном суду на одлучивање.

13. С друге стране, из цитираних одредаба јасно произилази да ове врсте спорова настају у ситуацији у којој представници конститутивних народа не могу споразумно да се договоре о томе да ли јесте или није нека одлука деструктивна по витални интерес одређеног народа. Последица тога јесте да се на тај начин блокира рад Парламентарне скупштине, јер предложена одлука не може да добије повјерење већине делегата одређеног народа. С тим у вези требало би да се улога Уставног суда састоји у томе да, као заштитник Устава Босне и Херцеговине (члан VI/3 Устава Босне и Херцеговине), својом мериторном одлуком омогући да се деблокира рад Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, која није у стању да ријеша спорно питање. Овај поступак је хитне природе, јер је интервенција Уставног суда потребна у што краћем року како би законодавни орган могао да настави да обавља своју улогу. Ова друга улога Уставног суда, тј. доношење мериторног става у погледу постојања или непостојања деструктивности по витални интерес једног народа, веома је важна у ситуацијама када је држави потребна одређена одлука како би регулисала одређено подручје, а гласање о тој одлуци је блокирано стављањем приговора о деструктивности по витални интерес једног народа.

14. Институт заштите виталних интереса једног народа је веома важан у државама у којим постоје мултиетничке, мултијезичке, мултирелигијске заједнице или заједнице које су типичне према својим разликама. С друге стране, свако позивање на витални интерес има као последицу појачан критеријум за доношење општих аката, укључујући и посебан услов већине гласова (члан IV/3е) Устава Босне и Херцеговине) или, у крајњем случају, поступак пред Уставним судом. Последица тога су прекиди парламентарних процедура који могу да произведу негативне последице по рад законодавног органа и самим тим на функционисање државе. Због тога се на поступак из члана IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине треба позивати ако постоје релевантни разлози за мишљење да је приједлог одлуке Парламентарне скупштине деструктиван по витални интерес једног конститутивног народа и/или ако постоји озбиљна контроверза у мишљењу или сумња у вези с питањем да ли су процедуре из члана IV/3е) и ф) правилно испоштоване (види Уставни суд, Одлука о меритуму број У 7/06 од 31. марта 2006. године, тач. 19-25 с даљим референцама, објављена у "Службеном гласнику БиХ", број 34/06).

15. У конкретном случају, суштина разлога из Изјаве односи се на то да Приједлог закона предвиђа да се успостави Комисија која би умјесто Централне изборне комисије БиХ одлучивала о сукобу интереса и санкцијама. Двије трећине чланова Комисије су представници и делегати, тако да није могуће да се постигне неопходни степен независности и ефикасности. Осим тога, наведени Приједлог закона елиминира право на жалбу против одлука Комисије, што је апсолутно неприхватљиво. Затим, изјава садржи наводе о непостојању услова да се Приједлог закона разматра по хитном поступку. Усвајање Приједлога закона би тада било штетно за витални интерес бошњачког народа, али и свих других народа и грађана у Босни и Херцеговини. У складу с наведеним, Уставни суд сматра да предметни захтјев и Изјава садрже разлоге због којих подносиоци Изјаве сматрају да је Приједлог закона деструктиван по витални интерес бошњачког народа. Стога, Уставни суд сматра да је и овај услов допуштности предметног захтјева задовољен.

16. На основу изложеног, Уставни суд сматра да је предметни захтјев поднио овлашћени субјекат и да је поштована процедурална исправност у смислу члана IV/3е) и ф) Устава Босне и Херцеговине, те да су испуњени и формални услови из члана 16 став 2 Правила Уставног суда.

VII - Меритум

17. Подносилац захтјева тражи да се испита регуларност поступка, односно да се утврди да ли постоји или не постоји уставни основ за Изјаву да се Приједлог закона сматра штетним по витални интерес бошњачког народа. У конкретном случају Уставни суд сматра да Изјава садржи наводе у погледу разматрања Приједлога закона по хитном поступку, да Приједлог закона не омогућава право на жалбу, те да Приједлогом закона не може да се постигне неопходни степен независности и ефикасности, јер би о сукобу интереса одлучивали чланови, представници и делегати домова Парламентарне скупштине БиХ.

18. У вези с дијелом Изјаве у погледу разматрања Приједлога закона по хитном поступку, Уставни суд уочава да из достављеног транскрипта и копије записника слиједи да је одлука о наведеном изгласана (осам гласова "за" и два гласа "против"), односно да прије гласања о приједлогу одлуке да се Приједлог закона разматра по хитном поступку није стављена примједба позивањем на витални интерес, тј. да се у Дому народа није гласало о томе да је одлука да се Приједлог закона разматра по хитном поступку штетна по витални интерес бошњачког народа. Имајући у виду наведено, Уставни суд се неће упуштати у разматрање овог дијела Изјаве.

19. У другом дијелу Изјаве указује се на то да Приједлог закона не допушта право жалбе на одлуку Комисије, због чега је повријеђен витални интерес бошњачког народа, али и свих других народа и грађана у Босни и Херцеговини. Осим тога, Приједлогом закона не може да се постигне неопходни степен независности и ефикасности, јер би о сукобу интереса одлучивали чланови, представници и делегати домова Парламентарне скупштине БиХ. Усвајање Приједлога закона с наведеним недостацима онемогућило би спречавање сукоба интереса у институцијама власти Босне и Херцеговине и уништило достигнуте стандарде у овој области, што је од суштинског значаја за борбу против корупције, а што је такође штетно по витални интерес бошњачког народа али и свих других грађана и народа у Босни и Херцеговини.

Појам виталног интереса конститутивног народа

20. Уставни суд се у својој досадашњој пракси, у вези с поступањем по члану IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине, никада није упустио у таксативно набрајање елемената виталног интереса једног народа. Умјесто тога, Уставни суд је указао да је појам виталног интереса једног конститутивног народа функционална категорија, те да је потребно да му се приступи с те тачке гледишта. У томе смислу, Уставни суд је кроз своју праксу поводом овог питања указао да постоји неколико фактора који обликују разумијевање наведеног појма. Прво, будући да је појам "виталног интереса" функционална категорија, он не може да се посматра одвојено од појма "конститутивности народа" чије виталне интересе штити члан IV/3е) и ф) Устава Босне и Херцеговине. У вези с тим Уставни суд је, такође, указао да појам "конститутивности народа" није апстрактан појам, већ да он инкорпорира одређене принципе без којих једно друштво, с уставно заштићеним разликама, не би могло ефикасно да функционише. Даље, Уставни суд је, такође, указао да је значење појма "виталног интереса" дјелимично обликовано и чланом I/2 Устава Босне и Херцеговине, који наглашава да је Босна и Херцеговина демократска држава, па, с тим у вези, интерес конститутивних народа да у пуном капацитету учествују у систему власти и активностима јавних органа власти може да се посматра као витални интерес. Дакле, према јуриспруденцији Уставног суда, ефективно учешће конститутивних народа у процесу доношења политичких одлука, у смислу спречавања апсолутне доминације једне групе над другом, представља витални интерес сваког конститутивног народа. Такође, Уставни суд је указао да државна власт треба да буде, у принципу, репрезентативан одраз напредне коегзистенције свих народа у Босни и Херцеговини, укључујући и националне мањине и Остале. С друге стране, "ефективно учествовање конститутивних народа у власти", ако се превазиди уставни оквир, никада не смије да се спроводи, или намеће, на штету ефективног функционисања државе и њених органа (детаљније види, оп. цит., Одлука број У 7/06, тач. 33-37 с даљим референцама).

21. Такође, у судској пракси поводом истог питања је указано да је, у складу с чланом VI/3 став 1 Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд заштитник Устава Босне и Херцеговине и да је њиме ограничен у погледу функционалног тумачења. У вези с тим, при разматрању сваког конкретног случаја Уставни суд ће се, у задатим уставним оквирима, руководити вриједностима и принципима који су суштински важни за слободно и демократско друштво које отјеловљује, између осталог, поштовање инхерент-

ног достојанства човјека, угађање великој разноликости вјеровања, поштовање културног идентитета и идентитета група и вјера, друштвене и политичке институције које унапређују учешће појединаца и група у друштву. С друге стране, заштита виталног интереса не смије да угрози суверенитет и функционалност државе која је уско повезана с неутралним и суштинским схватањем појма држављанства, као критеријума припадности "нацији", односно не смије да води непотребној дезинтеграцији грађанског друштва као неопходног елемента модерне државности (ибид., тачка 38).

а) Постојање виталног интереса у односу на дио Изјаве у ком се указује на немогућност улагања жалбе на одлуку Комисије

22. Подносиоци Изјаве указују да Приједлог закона не допушта право жалбе на одлуку Комисије због чега је повријеђен витални интерес бошњачког народа, али и свих других народа и грађана у Босни и Херцеговини. Уставни суд уочава да Приједлог закона предвиђа да на одлуку Комисије не може да се изјави жалба, али да може да се покрене управни спор. Дакле, очигледно је да је обезбијеђено преиспитивање одлуке Комисије, односно да против одлуке Комисије постоји дјелотворан правни лијек, што је у складу с међународним стандардима и принципима. Имајући у виду наведено Уставни суд сматра да су ови наводи неосновани, односно да у овим наводима нема ништа што би довело до потребе упуштања у анализу питања постојања виталног интереса односно питања деструктивности по тај интерес.

б) Постојање виталног интереса и питање деструктивности предложене одлуке по тај интерес у односу на остали дио Изјаве

23. Подносиоци Изјаве указују да Приједлогом закона не може да се постигне неопходан степен независности и ефикасности, јер би о сукобу интереса одлучивала Комисија чији би чланови били представници и делегати домова Парламентарне скупштине БиХ. Усвајање Приједлога закона с наведеним недостацима онемогућило би спречавање сукоба интереса у институцијама власти Босне и Херцеговине и уништило достигнуте стандарде у овој области, што је од суштинског значаја за борбу против корупције. Због тога би усвајање Приједлога закона било штетно за витални интерес бошњачког народа, али и свих других народа и грађана у Босни и Херцеговини.

24. Уставни суд налази да Приједлог закона предвиђа оснивање Комисије која би управљала сукобом интереса умјесто досадашњег рјешења према ком је наведено вршила Централна изборна комисија БиХ. Комисија се састоји од девет чланова од којих су шест чланова домова Парламентарне скупштине БиХ и три из Агенције за превенцију корупције и координацију борбе против корупције БиХ (директор и два замјеника), с тим да најмање 1/3 чланова Комисије мора да буде из реда опозиционих странака од чега најмање по један из оба дома, те да предсједник Комисије мора да буде из реда опозиционих странака. Затим, чланове Комисије бира Заједнички колегијум оба дома Парламентарне скупштине БиХ. Комисија одлуке доноси већином гласова свих чланова, што подразумијева гласове најмање по два члана из сваког конститутивног народа. Подносиоци Изјаве сматрају да овакво законско рјешење не нуди гаранцију за потребан степен независности Комисије, због чега сматрају да би усвајање оваквог законског рјешења било деструктивно по витални интерес бошњачког народа као и свих грађана у БиХ. Међутим, из изјаве клубова хрватског и српског народа, односно чланова Заједничке комисије сlijеди да наведено законско рјешење није штетно за витални интерес бошњака, јер не прави разлику по националној основи, те како Приједлог закона прописује да је за доношење одлуке Комисије потребно да о њој гласају најмање два члана из сваког конститутивног народа.

25. Уставни суд подсјећа да је одредбама члана 1 став 2 Закона о сукобу интереса прописана општа дефиниција сукоба интереса. "Сукоб интереса постоји у ситуацијама у којима изабрани званичници, носиоци извршних функција и савјетници имају приватне интересе који утичу или могу утицати на законитост, отвореност, објективност и непристраност у обављању јавне функције". Уставни суд даље подсјећа да сукоб интереса представља злоупотребу власти и може да резултира корупцијом ако се непримјерено рјешава, односно нерјешавање тј. неспречавање сукоба интереса доводи до различитих облика корупције која је један од најдеструктивнијих елемената за демократске процесе. Општепознато је да је Босна и Херцеговина земља с високим степеном корупције. У том смислу Уставни суд указује на извод из Извјештаја о напретку у Босни и Херцеговини у 2012. години Европске комисије: "Босна и Херцеговина је остварила ограничен напредак у борби против корупције, која је и даље широко распрострањена у јавном сектору и јавно-приватном партнерству". Уставни суд констатује да је неспорно да због високог степена корупције у Босни и Херцеговини постоји снажна обавеза државе за унапређивање и усклађивање закона који регу-

лишу област сукоба интереса на свим нивоима власти. Односно, несумњиво је да је од великог значаја за босанскохерцеговачко друштво у цјелини спречавање сукоба интереса у институцијама власти Босне и Херцеговине које је од суштинског значаја за борбу против корупције. Уставни суд понавља да подносиоци Изјаве тврде да би усвајање Приједлога закона било штетно за витални интерес бошњачког народа, али и свих других народа и грађана у Босни и Херцеговини. Уставни суд подсјећа на одредбе члана IV/3е) Устава Босне и Херцеговине Босне и Херцеговине које, између осталог, прописују да предложена одлука Парламентарне скупштине може бити проглашена деструктивном по витални интерес бошњачког, хрватског или српског народа већином гласова из редова бошњачких, хрватских или српских делегата изабраних у складу са ставом 1 тачка (а). Осим тога, Уставни суд подсјећа и на одредбе члана IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине које прописују када већина бошњачких, хрватских или српских делегата стави примједбу на позивање на тачку е), предсједавајући Дома народа ће одмах сазвати Заједничку комисију, која се састоји од три делегата, од којих је сваки изабран из редова бошњачких, хрватских и српских делегата, у циљу разрешења тог питања. Уколико то Комисија не успије у року од пет дана, предмет се упућује Уставном суду који ће по хитном поступку преиспитати процедуралну исправност случаја. Уставни суд уочава да из цитираних уставних одредаба прецизно и јасно произилази да одређена одлука може да буде проглашена деструктивном по витални интерес бошњачког, хрватског или српског народа. Затим, Уставни суд уочава да цитиране уставне одредбе означавају искључиво Уставни суд као једни надлежан да "одблокира" рад Дома народа везано за питање нарушавања виталних интереса бошњачког, хрватског или српског народа. Дакле, неспорно је да је Уставом Босне и Херцеговине успостављен механизам заштите виталног националног интереса конститутивних народа, односно њихових колективних права у процесу одлучивања у Дому народа. Наведени механизам успостављен је како би се обезбиједило да се ни једна одлука од виталног националног интереса не донесе противно интересима било ког конститутивног народа. Даље, из цитираних уставних одредаба произилази јасна процедура за позивање на витални интерес, тј. да је за позивање на витални интерес потребна већина гласова унутар појединог клуба конститутивног народа у Дому народа. У конкретном случају подносиоци Изјаве тврде да би усвајање Приједлога закона било штетно за витални интерес бошњачког народа, али и свих других народа и грађана у Босни и Херцеговини. Међутим, упоређујући ове наводе с наведеном анализом уставних одредаба, Уставни суд налази да је Клуб делегата бошњачког народа ограничен у погледу позивања на витални интерес искључиво бошњачког народа, односно друга два клуба могу да се позивају на витални интерес у односу на конститутивне народе из којих долазе. С тим у вези Уставни суд ће испитати наводе подносиоца Изјаве да, како Приједлог закона не нуди гаранцију за потребан степен независности Комисије, то би усвајање оваквог законског рјешења било деструктивно по витални интерес бошњачког народа. Уставни суд понавља да Приједлог закона предвиђа оснивање Комисије која би управљала сукобом интереса, да се Комисија састоји од девет чланова од којих су шест чланова домова Парламентарне скупштине БиХ и три из Агенције за превенцију корупције и координацију борбе против корупције БиХ. Чланове Комисије бира Заједнички колегијум оба дома Парламентарне скупштине БиХ. Комисија одлуке доноси већином гласова свих чланова, што подразумијева гласове најмање по два члана из сваког конститутивног народа. Уставни суд налази да Приједлог закона у дијелу који прописује оснивање и састав Комисије која би одлучивала о сукобу интереса на нивоу државе не садржи нити једну одредбу која ставља у повољнији или неповољнији положај било који од конститутивних народа, у конкретном случају бошњачки народ. Уосталом, не само да не садржи нити једну одредбу која ставља у повољнији или неповољнији положај било који од конститутивних народа, Приједлог закона прописује да је за доношење одлуке Комисије потребно да о њој гласају најмање два члана из сваког конститутивног народа. У складу с наведеним, Уставни суд налази да нису основани наводи подносиоца Изјаве да је Приједлогом закона, у дијелу који прописује оснивање и састав Комисије, повријеђен витални интерес бошњачког народа.

26. У складу с овом одлуком, Дом народа треба да настави поступак доношења Приједлога закона према процедури предвиђеној у члану IV/3д) Устава Босне и Херцеговине.

VIII - Закључак

27. Уставни суд закључује да Приједлог закона, у дијелу који прописује оснивање и састав Комисије, не садржи нити једну одредбу која ставља у повољнији или неповољнији положај било који од конститутивних народа, у конкретном случају бошњачки народ, због чега није повријеђен витални интерес бошњачког народа.

28. На основу члана 61 ст. 1 и 5 Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

29. Сходно члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда БиХ,
Валерија Галић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број У 19/13, рјешавајући захтјев **Огњена Тадића, предсједавајућег Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине**, на основу члана IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине, члана 59 став 2 алинеја 2 и члана 17 став 1 тачка 1 и члана 59 став 2 алинеја 1 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 60/05, 64/08 и 51/09), у саставу:

- Валерија Галић, предсједница,
- Миодраг Симовић, потпредсједник,
- Сеада Палаврић, потпредсједница,
- Маго Тадић, судија,
- Constance Grewе, судија,
- Мирсад Ђеман, судија,
- Маргарита Цаца Николовска, судија и
- Златко М. Кнежевић, судија,

на сједници одржаној 27. септембра 2013. године, д о н и о ј е

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ

Утврђује се да Изјаве Клуба делегата бошњачког народа у Дому народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине о деструктивности по витални интерес бошњачког народа у Босни и Херцеговини:

- приједлога Одлуке о разматрању приједлога Закона о измјени и допуни Закона о јединственом матичном броју по хитном поступку (закон број 01,02-02-1-34/13 од 17. јула 2013. године),

- приједлога Одлуке о разматрању приједлога Закона о измјени и допуни Закона о јавним набавкама по хитном поступку (закон број 01-02-02-1-25/13 од 29. маја 2013. године),

- приједлога Одлуке о разматрању приједлога Закона о измјени и допуни Закона о пребивалишту и боравишту грађана Босне и Херцеговине по хитном поступку (закон број 01,02-02-1-36/13 од 17. јула 2013. године) и

- приједлога Одлуке о разматрању приједлога Закона о измјени и допуни Закона о држављанству Босне и Херцеговине по хитном поступку (закон број 01,02-02-1-35/13 од 17. јула 2013. године),

не испуњавају услове процедуралне исправности из члана IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине зато што предложене Одлуке не представљају одлуке за чије би испитивање био надлежан Уставни суд у смислу члана IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

О б р а з л о ж е њ е

I - Увод

1. Огњен Тадић, предсједавајући Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (у даљем тексту: подносилац захтјева), поднио је 25. јула 2013. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) четири захтјева за испитивање регуларности поступка, односно утврђивања да ли постоје или не постоје уставне основе да се прогласи штетним по витални интерес бошњачког народа приједлог Одлуке о разматрању приједлога Закона о измјени и допуни Закона о јединственом матичном броју по хитном поступку (закон број 01,02-02-1-34/13 од 17. јула 2013. године), приједлог Одлуке о разматрању приједлога Закона о измјени и допуни Закона о јавним набавкама по хитном поступку (закон број 01-02-02-1-25/13 од 29. маја 2013. године), приједлог Одлуке о разматрању приједлога Закона о измјени и допуни Закона о пребивалишту и боравишту грађана Босне и Херцеговине по хитном поступку (закон број 01,02-02-1-36/13 од 17. јула 2013. године) и приједлог Одлуке о разматрању приједлога Закона о измјени и допуни Закона о држављанству Босне и Херцеговине по хитном поступку (закон број 01,02-02-1-35/13 од 17. јула 2013. године). Ови захтјеви су заведени под бр. У 19/13, У 20/13, У 21/13 и У 22/13.

2. С обзиром да се наведени захтјеви односе на исти чињенични и правни основ, Уставни суд је, у складу с чланом 31 став 1 Правила Уставног суда, донио одлуку да споји наведене захтјеве по којима ће водити један поступак и донијети једну одлуку под бројем У 19/13.

II - Захтјев

а) Наводи из захтјева

3. Подносилац захтјева је навео да су на 31. сједници Дома народа, одржаној 23. јула 2013. године, под тач. 3, 4, 5 и 6 дневног реда, разматрани захтјеви Савјета министара Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Савјет министара) да се размотре приједлози Закона о измјени и допуни Закона о јединственом матичном броју (у даљем тексту: Закон о ЈМБ), Закона о измјени и допуни Закона о јавним набавкама (у даљем тексту: Закон о јавним набавкама), Закона о измјени и допуни Закона о пребивалишту и боравишту грађана Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Закон о пребивалишту) и Закона о измјени и допуни Закона о држављанству Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Закон о држављанству) по хитном поступку. Подносилац захтјева је даље навео да су, након расправе о свакој од ових тачака дневног реда појединачно, три делегата из Клуба делегата бошњачког народа: Халид Гењац, Сулејман Тихић и Нермина Капетановић (у даљем тексту: подносиоци изјаве), на основу члана 161 Пословника Дома народа, прогласили све четири предложене одлуке о разматрању наведених закона по хитном поступку штетним по витални интерес бошњачког народа.

4. У изјави коју су на сједници и писмено доставили подносиоци захтјева, подносиоци изјаве су навели да приједлози сва четири наведена закона по хитном поступку не испуњавају "пословнички захтјев високог степена хитности нити услов једноставности" у смислу члана 122 Пословника Дома народа. Напротив, подносиоци захтјева су истакли да је сваки од предложених закона сложене и системске природе "који својим рјешењима задире у суштину Дејтонског мировног споразума и у значајном дијелу мијења суштину важећег закона". Подносиоци захтјева су такође истакли да за законе "таквог обима и садржаја не само да је неопходна амандманска фаза, него и јавна расправа". Такође су навели да сматрају да би се доношењем одлука о разматрању наведених закона по хитном поступку "бошњачким делегатима ускратило пословничко право да амандманима поправе приједлог Закона". Због тога су подносиоци захтјева изјавили да проглашавају да је сваки појединачни приједлог одлуке о хитној процедури за разматрање наведених закона штетан по витални национални интерес бошњачког народа.

5. Након тога је прекинута расправа о предложеним одлукама о разматрању наведених закона по хитном поступку под сваком тачком дневног реда, па се приступило гласању о томе да ли је свака од тих одлука штетна по витални интерес бошњачког народа. Клуб делегата бошњачког народа се у сваком појединачном случају, с три гласа "за" и једним гласом "против", изјаснио да ли предложену одлуку сматра штетном по витални интерес бошњачког народа. Клуб делегата хрватског народа с пет гласова "против", а Клуб делегата српског народа с четири гласа "против", изјаснили су се у сваком појединачном случају да ове одлуке не сматрају штетним по витални интерес бошњачког народа.

6. С обзиром на овакве резултате гласања у сваком појединачном случају, како је даље навео подносилац захтјева, формирана је Заједничка комисија за рјешавање питања виталног интереса (у даљем тексту: Заједничка комисија) у који су ушли по један делегат из клуба сваког конститутивног народа. Заједничка комисија се, како је даље наведено, састала 23. јула 2013. године, али није успјела да пронађе рјешење нити у једном случају. Стога је Заједничка комисија утврдила да, у складу с одредбама Устава Босне и Херцеговине и Пословника Дома народа, цјелокупан предмет треба да се упути Уставном суду на даљи поступак.

б) Одговор на захтјев

7. Уставни суд је нашао да је у конкретном случају задовољен услов контрадикторности поступка пред Уставним судом тиме што је подносилац захтјева уз захтјев доставио изјаве Клуба делегата српског народа и Клуба делегата хрватског народа, који су оспорили наводе подносилаца Изјаве.

IV - Релевантни прописи

8. У Уставу Босне и Херцеговине релевантне одредбе гласе:

Члан 4.

3: (...)

д) Све одлуке у оба дома доносе се већином гласова оних који су присутни и гласају. Делегати и чланови ће улагати највеће напоре како би већина укључивала најмање једну трећину гласова делегата или чланова са територије сваког ентитета. Уколико већина не укључује једну трећину гласова делегата или чланова са те-

риторије сваког ентитета, предједавајући и његови замјеници ће, радећи као комисија, настојати да у року од три дана од гласања постигну сагласност. Уколико та настојања не успију, одлуке ће се донијети већином оних који су присутни и гласају, под условом да гласови против не укључују двије трећине, или више, делегата или чланова изабраних из сваког ентитета.

е) Предложена одлука Парламентарне скупштине може бити проглашена деструктивном по витални интерес бошњачког, хрватског или српског народа већином гласова из реда бошњачких, хрватских или српских делегата изабраних у складу са ставом 1. тачка а). За доношење такве одлуке бит ће потребна сагласност Дома народа, изгласана од стране већине бошњачких, већине хрватских и већине српских делегата који су присутни и гласају.

ф) Када већина бошњачких, хрватских или српских делегата стави примједбу на позивање на тачку (е), предједавајући Дома народа ће одмах сазвати Заједничку комисију, која се састоји од три делегата, од којих је сваки изабран из редова бошњачких, хрватских и српских делегата, у циљу разрешења тог питања. Уколико то Комисија не успије у року од пет дана, предмет се упућује Уставном суду који ће по хитном поступку преиспитати процедуралну исправност случаја.

[...]

9. У Пословнику Дома народа Парламентарне скупштине БиХ ("Службени гласник БиХ", бр. 33/06, 41/06, 91/06, 91/07 и 32/12), релевантне одредбе гласе:

Члан 122. (Хитни поступак)

(1) Када подноси предлог закона високог степена хитности или који је формулисан на тако једноставан начин да може само да се усвоји или одбаци у цјелини, предлагач може у писаној форми да затражи од Дома да га размотри у једном читању.

(2) Захтјев из члана 122. став (1) овог Пословника разматра се на првој сједници Дома. Дом одлучује о захтјеву након расправе.

(3) Када се о овом захтјеву обави расправа, гласа се. Ако се усвоји, Дом наставља да расправља и гласа о предлогу закона. Амандмани на закон се не подносе.

(4) Ако не прихвати захтјев предлагача за разматрање предлога закона по хитном поступку, Дом одлучује да ли ће се закон разматрати по члану 121. овог Пословника или у редовном поступку.

V - Допустивост

10. Захтјев је поднио предједавајући Дома народа, па у погледу овлашћеног подносиоца захтјев испуњава један од критеријума допустивости. У погледу осталих критеријума допустивости, Уставни суд сматра да они зависе од самог тумачења надлежности Уставног суда из члана IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине.

11. Уставни суд подсјећа да је суштина надлежности Уставног суда из члана IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине рјешавање питања "процедуралне исправности". Шта појам "процедурална исправност" подразумемије, треба да се закључи циљним и систематским тумачењем, прије свега, одредаба члана IV/3 Устава Босне и Херцеговине.

12. Сходно одредбама члана IV/3д) до ф) Устава Босне и Херцеговине јасно је да се процедура за проглашење једне одлуке деструктивном по витални интерес конститутивног народа састоји од позивања већине делегата из клуба једног народа (најмање три делегата) на члан IV/3е) Устава Босне и Херцеговине. Последица тога јесте строжи критеријум гласања, односно за доношење такве одлуке потребна је сагласност Дома народа коју је изгласала већина делегата сва три конститутивна народа који су присутни и гласају. На овај начин је омогућен наставак парламентарне процедуре упркос приговору деструктивности по витални интерес једног конститутивног народа, али према строжим демократским захтјевима, јер појам парламентарне већине добија другу димензију. Уколико Дом народа не успије да постигне захтијевану већину, одлука не може да прође парламентарну процедуру у Дому народа, јер нема његово повјерење. Међутим, ако не дође до гласања, јер већина делегата неког конститутивног народа стави примједбу позивањем на витални интерес, обуставља се процедура гласања о предложеној одлуци и Дом народа поступа према члану IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине.

13. Дакле, из релевантних одредаба Устава Босне и Херцеговине јасно произилази да је процедура заштите виталних интереса једног народа јасно и децидирано прописана цитираним одредбама и да та процедура мора да се поштује. У вези с тим, Уставни суд запажа да су све четири изјаве Клуба делегата бошњачког народа од 27. јула 2013. године потписали Сулејман Тихић, Нермина Капетановић и Халид Гењац, дакле већина делегата Клуба бошњачког народа. Даље, клубови делегата српског и хрватског народа су истог датума доставили изјаве да се противе да се приједлози одлука о ра-

зматрању сваког наведеног закона по хитном поступку прогласе деструктивним по витални интерес бошњачког народа. Ове чињенице Уставни суд је утврдио из навода подносиоца захтјева и записника 31. сједнице Дома народа број 02-50-6-16-31/13 од 23. јула 2013. године, чији је саставни дио Неауторизовани транскрипт 31. сједнице Дома народа, које је подносилац захтјева доставио уз захтјев. Даље, након гласања којим није постигнута сагласност о томе да су предложене одлуке о разматрању наведених закона по хитном поступку штетне по витални интерес бошњачког народа, формирана је Заједничка комисија у саставу: Сулејман Тихић, Драган Човић и Огњен Тадић, која се састала 23. јула 2013. године. Међутим, Заједничка комисија није пронашла рјешење, већ је утврдила да спорно питање треба да се упути Уставном суду на даљи поступак. Ово је Уставни суд утврдио из навода подносиоца захтјева и записника са сједнице Заједничке комисије број 02-50-6-16-31/13 од 23. јула 2013. године, који је подносилац захтјева такође доставио уз захтјев. Имајући у виду наведено, Уставни суд сматра да је у конкретном случају испуњен захтјев допустивости у односу на процедуру достављања предмета Уставном суду на одлучивање.

14. Међутим, да би ови захтјеви били у цјелини допустиви, Уставни суд још мора да испита да ли се ти захтјеви односе на "одлуку", у смислу члана IV/3д) до ф) Устава Босне и Херцеговине, која може да има правне и уставне последице по витални национални интерес конститутивних народа.

15. Подносилац захтјева тражи да се испита регуларност поступка, односно утврђивање да ли постоје или не постоје уставне основе да се изјаве Клуба делегата бошњачког народа у Дому народа којом се приједлози одлука о разматрању по хитном поступку Закона о измјенама и допунама Закона о ЈМБ, Закона о јавним набавкама, Закона о пребивалишту и Закона о држављанству, сматрају деструктивним по витални национални интерес бошњачког народа.

16. У конкретном случају, за Уставни суд се поставља питање да ли ови приједлози одлука, који се тичу искључиво врсте процедуре за разматрање закона, представљају "одлуку" која подлијеже испитивању Уставног суда у смислу члана IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине. Наиме, да би Уставни суд био надлежан да се бави питањима из члана IV/3д) до ф) Устава Босне и Херцеговине мора да постоји одлука која може да има правне и уставне последице по витални национални интерес конститутивних народа.

17. По мишљењу Уставног суда, приједлог одлуке о врсти процедуре у којој ће се разматрати приједлози наведених закона представља искључиво процесну одлуку којом се тек утврђује законодавна процедура, а таква одлука се ни на који начин не односи на суштину закона о ком ће се расправљати. У вези с тим, Уставни суд нарочито истиче да је питање да ли су или не испуњени услови из члана 122 Пословника Дома народа за одређивање хитне законодавне процедуре у искључивој надлежности Дома народа и да то не може да представља уставно питање. Дакле, Уставни суд сматра да не може да се тврди да је витални национални интерес угрожен самом одлуком о врсти законодавне процедуре, већ суштином закона који ће се разматрати (види, *mutatis mutandis*, Уставни суд, Одлука број У 9/08 од 8. јула 2008. године, објављена на www.ustavnisud.ba, тачка 20). Стога, Уставни суд сматра да предложене одлуке о разматрању наведених приједлога закона по хитној процедури не представљају "одлуку" у смислу члана IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине јер не постављају уставно питање.

18. На основу изложеног, Уставни суд сматра да приједлог одлуке о разматрању наведених закона по хитном поступку не испуњава услов процедуралне исправности зато што не представља "одлуку" за чије би испитивање био надлежан Уставни суд у смислу члана IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине.

VIII - Закључак

19. Уставни суд закључује да Изјаве Клуба делегата бошњачког народа у Дому народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине о деструктивности по виталне интересе бошњачког народа да приједлога Одлуке о разматрању приједлога Закона о измјени и допуни Закона о ЈМБ, Закона о јавним набавкама Закона о пребивалишту и Закона о држављанству по хитном поступку не испуњавају услов процедуралне исправности, зато што предложене одлуке не представљају "одлуку" за чије би испитивање био надлежан Уставни суд у смислу члана IV/3ф) Устава Босне и Херцеговине.

20. На основу члана 17 став 1 тачка 1 и члана 59 став 2 алинеја 1 Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

21. Сходно члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда БиХ,
Валерија Галић, с.р.

САДРЖАЈ

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

- 1673 Закон о техничким прописима Републике Српске.. 1
- 1674 Закон о измјенама и допунама Закона о локалној самоуправи 7
- 1675 Закон о измјенама и допунама Закона о статусу функционера јединица локалне самоуправе 17
- 1676 Закон о измјенама и допунама Закона о извршењу кривичних санкција Републике Српске 18

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

- 1677 Уредба о измјени Уредбе о поступку за додјелу и престанак статуса удружења од јавног интереса ("Службени гласник Републике Српске", бр. 71/05 и 65/07)..... 21
- 1678 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава - текући грантови за националне паркове "Сутјеска" и "Козара", број: 04/1-012-2-2402/13..... 21
- 1679 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-2396/13 22
- 1680 Одлука о утврђивању општег интереса, број: 04/1-012-2-2404/13..... 22
- Рјешење о постављењу вршиоца дужности помоћника министра за Ресор за рачуноводство и ревизију у Министарству финансија Републике Српске, број: 04/1-012-2-2390/13 22
- Рјешење о постављењу вршиоца дужности помоћника министра за Ресор за управљање дугом у Министарству финансија Републике Српске, број: 04/1-012-2-2389/13 22
- Рјешење о постављењу вршиоца дужности директора Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове..... 22

МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ

- 1681 Рјешење о измјенама и допунама Рјешења о ценовнику одстрела, коришћења дивљачи и услуга у ловишту 23

МИНИСТАРСТВО РАДА И БОРАЧКО-ИНВАЛИДСКЕ ЗАШТИТЕ

- 1682 Лиценца, број регистра: 16/2013, за Институт а.д. Лукавица, Источно Сарајево..... 23

РЕПУБЛИЧКА УПРАВА ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ

- Рјешење о оснивању катастра непокретности за дио катастарске општине Билећа Град, општина Билећа, број: 21.04/951-728/13 23
- Рјешење о оснивању катастра непокретности за дио катастарске општине Будањ, општина Фоча, број: 21.04/951-631/13..... 24
- Рјешење о оснивању катастра непокретности за дио катастарске општине Фоча, општина Фоча, број: 21.04/951-483/13..... 24
- Рјешење о оснивању катастра непокретности за дио катастарске општине Бања Лука 8, град Бања Лука, број: 21.04/951-1133/13 24
- Рјешење о допуни Рјешења о ступању на снагу катастра некретнина дијела подручја општине Добој, објављеног у "Службеном гласнику Републике Српске", број 10/99 24

УСТАВНИ СУД БиХ

- Одлука о допустивости и меритуму, број: У 18/13 25
- Одлука о допустивости, број: У 19/13 29

ОГЛАСНИ ДИО 8 страна

ОБАВЈЕШТЕЊЕ

Позивамо наше претплатнике да у што краћем року измире своје обавезе по основу претплате на "Службени гласник Републике Српске", Дикта регистар и остала издања и услуге. Измирење обавеза биће и услов за нашу пословну сарадњу у 2014. години.

ЈУ Службени гласник Републике Српске

Наручилац:

(назив, адреса)

Матични број _____; ПДВ обвезник: ДА НЕ

ИБ (УИО) _____

Жиро рачун _____

Е-mail адреса _____

Телефон: _____

Добављач:**ЈУ СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ****Вељка Млађеновића 66, Бања Лука**

ЛИБ 4400929270005; ИБ (УИО) 400929270005

жиро рачуни: 551-001-00029639-61, 562-099-00004292-34,
567-162-10000010-81, 571-010-00001043-39;**Телефон/факс:** (051) 456-331, 456-338, 456-339

Претп. бр. _____

НАРУЧБЕНИЦА број _____

Овим неопозиво наручујемо:

1. **Штампано издање** "Службеног гласника Републике Српске" за 2014. годину на језику:

а) српског народа _____ примјерака; б) хрватског народа _____ примјерака; в) бошњачког народа _____ примјерака.

Цијена годишње претплате износи 351,00 КМ са урачунатим ПДВ-ом и поштарином.

2. **Интернет издање** "Службеног гласника Републике Српске" за 2014. годину _____ претплатничких лиценци.3. **Архива** Службеног гласника Републике Српске – **интернет издање** за 2014. годину _____ претплатничких лиценци.4. **Дикта регистар** објављених прописа РС и БиХ – **штампано издање** за 2014. годину _____ примјерака:

- годишња претплата, која укључује основни уложак и четири допунска уложка током године, ПДВ и поштарину, износи 160,00 КМ.

5. **Дикта регистар** објављених прописа РС и БиХ – **интернет издање** за 2014. годину _____ претплатничких лиценци.**Рок уплате до 28.02.2014. године.**

М.П.

Потпис

У _____ 20 _____ године

ЦЕНОВНИК

Преглед цијена за претплату на интернет издање "Службеног гласника Републике Српске" према врсти претплате и броју лиценци, са ПДВ-ом:

Број лиценци	Нису претплатници на штампано издање		Повлаштена цијена за претплатнике на штампано издање	
	Цијена појединачне лиценце	укупна цијена	Цијена појединачне лиценце	укупна цијена
1	290 КМ	290 КМ	150 КМ	150 КМ
2	175 КМ	350 КМ	130 КМ	260 КМ
3	150 КМ	450 КМ	110 КМ	330 КМ
4	130 КМ	520 КМ	100 КМ	400 КМ
5	120 КМ	600 КМ	90 КМ	450 КМ
6	115 КМ	690 КМ	85 КМ	510 КМ
7	110 КМ	770 КМ	80 КМ	560 КМ
8	105 КМ	840 КМ	75 КМ	600 КМ
9	100 КМ	900 КМ	70 КМ	630 КМ
10	95 КМ	950 КМ	65 КМ	650 КМ
11-15	90 КМ	90 КМ по лиценци	60 КМ	60 КМ по лиц.
16-20	85 КМ	85 КМ по лиценци	55 КМ	55 КМ по лиц.
21-100	80 КМ	80 КМ по лиценци	50 КМ	50 КМ по лиц.
преко 100	70 КМ	70 КМ по лиценци	30 КМ	30 КМ по лиц.

Годишња претплата на архиву која обухвата све бројеве објављене од 1992. године са укљученим ПДВ-ом износи:

Број лиценци	Цијена појединачне лиценце	Укупна цијена
1	120,00 КМ	120,00 КМ
2	90,00 КМ	180,00 КМ
3	80,00 КМ	240,00 КМ
4	70,00 КМ	280,00 КМ
5 и више лиценци	60,00 КМ	60,00 КМ по лиценци

- Претплата на архиву за оне који су претплаћени на текућу годину (штампано или електронско издање) је са 50% попушта у односу на цијене из претходног става.

Дикта регистар објављених прописа РС и БиХ – интернет издање обухвата претплату која укључује основни уложак и мјесечно ажурирање током године:

Цијена појединачне лиценце	Укупна цијена
1 лиценца 150,00 КМ	150,00 КМ
2 лиценце 130,00 КМ	260,00 КМ
3 лиценце 110,00 КМ	330,00 КМ
4 лиценце 100,00 КМ	400,00 КМ
5 лиценци 90,00 КМ	450,00 КМ
више од 5 лиценци 80,00 КМ	80,00 КМ по лиценци

Оснивач: Влада Републике Српске. Издавач: Јавна установа Службени гласник Републике Српске, Бања Лука, поштански фах 88. Жиро рачуни: 555-007-00001332-44 код Нове банке а.д. Бања Лука, 562-099-00004292-34 код НЛБ Развојне банке а.д. Бања Лука, 567-162-10000010-81 код Sberbank а.д. Бања Лука, 551-001-00029639-61 код UniCredit Bank а.д. Бања Лука, 571-010-00001043-39 код Комерцијалне банке а.д. Бања Лука и 552-030-00026976-18 код Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука. Директор и главни и одговорни уредник Проко Драгосављевић. Уредник Вишња Бајић Прерадовић. Технички уредник Горан Зеленбаба. Телефон: (051) 456-330, факс (051) 456-331, 456-341 и 456-349, редакција: (051) 456-357, рачуноводство: (051) 456-337, претплата: (051) 456-339. Интернет: (051) 456-346. <http://www.slglasnik.org>, e-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org. Рјешењем Министарства информација Републике Српске, број: 01-411/93 лист је уписан у Регистар јавних гласила под бројем 37. Штампана ЈУ Службени гласник Републике Српске, Бања Лука.

